

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 54

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

63ο έτος

17 Φεβρουαρίου 2020

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2020/C 54/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ... 1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2020/C 54/02 Υπόθεση C-332/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2019 – Μυτιληναίος Ανώνυμος Εταιρία – Όμιλος Επιχειρήσεων, πρώην Αλουμίνιον της Ελλάδος ΒΕΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού ΑΕ (ΔΕΗ) (Αίτηση αναιρέσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Παραγωγή αλουμινίου – Προτιμησιακό τιμολόγιο παροχής ηλεκτρικής ενέργειας βάσει συμβάσεως – Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά – Καταγγελία της συμβάσεως – Αναστολή των συνεπειών της καταγγελίας με δικαστική απόφαση ασφαλιστικών μέτρων – Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση παράνομη) 2

2020/C 54/03 Υπόθεση C-376/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Slovenské elektrárne a.s. κατά Úrad pre vybrané hospodárske subjekty, πρώην Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty (Προδικαστική παραπομπή – Παραδεκτό – Κοινοί κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας – Οδηγία 2009/72/ΕΚ – Πεδίο εφαρμογής – Άρθρο 3 – Σκοποί – Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων – Ειδική εισφορά η οποία βαρύνει τα εισοδήματα οντοτήτων που είναι κάτοχοι άδειας για την άσκηση δραστηριότητας στους ρυθμιζόμενους τομείς – Τομέας της ηλεκτρικής ενέργειας) 3

EL

2020/C 54/04	Υπόθεση C-380/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid κατά E.P. (Προδικαστική παραπομπή – Συνοριακοί έλεγχοι, άσυλο και μετανάστευση – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 – Κώδικας της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) – Άρθρο 6 – Προϋποθέσεις εισόδου για τους υπηκόους τρίτων χωρών – Έννοια της «απειλής για τη δημόσια τάξη»– Απόφαση περί επιστροφής παρανόμως διαμένοντος υπηκόου τρίτης χώρας) 3
2020/C 54/05	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-381/18 και C-382/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αιτήσεις του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – G.S. (C-381/18), V.G. (C-382/18) κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Προδικαστική παραπομπή – Συνοριακοί έλεγχοι, άσυλο και μετανάστευση – Μεταναστευτική πολιτική – Οδηγία 2003/86/ΕΚ – Δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης – Προϋποθέσεις άσκησης του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης – Έννοια των «λόγων δημόσιας τάξης»– Απόρριψη αίτησης εισόδου και διανομής μέλους της οικογένειας – Ανάκληση ή άρνηση ανανέωσης άδειας διανομής μέλους της οικογένειας) 4
2020/C 54/06	Υπόθεση C-433/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – ML κατά Aktiva Finants OÜ (Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 – Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Απαίτηση διαδικασίας αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας και απαίτηση αποτελεσματικής προσφυγής – Απόφαση εθνικού δικαστηρίου κηρύσσουσα εκτελεστή δικαστική απόφαση εκδοθείσα από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους – Διαδικασία παροχής αδειάς προς άσκηση ενδίκου μέσου ενώπιον εθνικού δικαστηρίου)..... 5
2020/C 54/07	Υπόθεση C-435/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Otis GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Kone AG, Thyssenkrupp Aufzüge GmbH κατά Land Oberösterreich κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 101 ΣΛΕΕ – Αποκατάσταση ζημίας που προκλήθηκε από σύμπραξη – Δικαίωμα αποζημίωσης προσώπων που δεν δραστηριοποιούνται ως προμηθευτές ή αγοραστές στην αγορά την οποία αφορά η σύμπραξη – Ζημία που υπέστη νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου το οποίο χορήγησε δάνεια υπό ευνοϊκούς όρους για την απόκτηση των αγαθών που αποτελούν αντικείμενο της σύμπραξης) 6
2020/C 54/08	Υπόθεση C-450/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Juzgado de lo Social no 3 de Gerona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – WA κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οδηγία 79/7/ΕΟΚ – Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης – Άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2 – Άρθρο 7, παράγραφος 1 – Υπολογισμός των παροχών – Οδηγία 2006/54/ΕΚ – Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα απασχόλησης και εργασίας – Εθνική νομοθεσία που αναγνωρίζει το δικαίωμα προσαύξησης της σύνταξης σε γυναίκες που έχουν αποκτήσει τουλάχιστον δύο φυσικά ή θετά τέκνα και λαμβάνουν ανταποδοτική σύνταξη λόγω μόνιμης ανικανότητας προς εργασία – Μη χορήγηση του δικαιώματος αυτού σε άνδρες που τελούν σε πανομοιότυπη κατάσταση – Συγκρίσιμη κατάσταση – Άμεση διάκριση λόγω φύλου – Παρεκκλίσεις – Δεν χωρούν) 7
2020/C 54/09	Υπόθεση C-519/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – TB κατά Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Προδικαστική παραπομπή – Μεταναστευτική πολιτική – Δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης – Οδηγία 2003/86/ΕΚ – Άρθρο 10, παράγραφος 2 – Διάταξη μη επιτακτικού χαρακτήρα – Προϋποθέσεις για την άσκηση του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης – Μέλος της οικογένειας πρόσφυγα που δεν μνημονεύεται στο άρθρο 4 – Έννοια του «συντηρούμενου προσώπου») 7
2020/C 54/10	Υπόθεση C-708/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Tribunalul București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – TK κατά Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA (Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 7 και 8 – Οδηγία 95/46/ΕΚ – Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και άρθρο 7, στοιχείο στ' – Νόμιμη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει τη βιντεοπαρακολούθηση για την κατοχύρωση της ασφάλειας και της προστασίας των προσώπων, των περιουσιακών στοιχείων και των τιμαλφών και την επιδίωξη εννόμων συμφερόντων, χωρίς τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου – Εγκατάσταση συστήματος βιντεοπαρακολούθησης εντός των κοινόχρηστων χώρων κτιρίου διαμερισμάτων) 8

2020/C 54/11	Υπόθεση C-783/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 – Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Wajos GmbH (Αίτηση αναίρεσης – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα – Τρισδιάστατα σήματα που συνίστανται στη μορφή του προϊόντος – Κριτήρια εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Σχήμα δοχείου – Αμφορέας) 9
2020/C 54/12	Υπόθεση C-87/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Lietuvos vyriausios administracinės teisės (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – TV Play Baltic AS κατά Lietuvos radijo ir televizijos komisija (Προδικαστική παραπομπή – Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Οδηγία 2002/21/ΕΚ (οδηγία-πλαίσιο) – Άρθρο 2, στοιχείο ιγ' – Παροχή δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Έννοια – Οδηγία 2002/22/ΕΚ (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) – Άρθρο 31, παράγραφος 1 – Υποχρέωση μετάδοσης εκπομπών συγκεκριμένων ραδιοτηλεοπτικών καναλιών – Επιχειρηματίας ο οποίος προσφέρει πακέτο δορυφορικών καναλιών – Εύλογες υποχρεώσεις μεταφοράς σήματος – Προϋποθέσεις – Άρθρο 56 ΣΛΕΕ – Αναλογικότητα) 10
2020/C 54/13	Υπόθεση C-143/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 – Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (Αίτηση αναίρεσης – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Άρθρα 15 και 66 – Ουσιαστική χρήση συλλογικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Σήμα σχετικό με σύστημα συλλογής και ανάκτησης αποβλήτων συσκευασίας – Τοποθέτησή του επί της συσκευασίας των προϊόντων για τα οποία καταχωρίστηκε το σήμα) 11
2020/C 54/14	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-566/19 PPU και C-626/19 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αιτήσεις του Cour d'appel, Rechtbank Amsterdam (Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες) – για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Εκτέλεση ευρωπαϊκών εντάλματων συλλήψεως εκδοθέντων κατά των JR (C-566/19 PPU), ΥC (C-626/19 PPU) (Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 6, παράγραφος 1 – Έννοια του όρου «δικαστική αρχή έκδοσης» – Κριτήρια – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως που εκδόθηκε από την εισαγγελία κράτους μέλους στο πλαίσιο ποινικής δίωξης) 11
2020/C 54/15	Υπόθεση C-625/19 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εις βάρος του XD (Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 6, παράγραφος 1 – Έννοια του όρου «δικαστική αρχή έκδοσης» – Κριτήρια – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως που εκδόθηκε από την εισαγγελία κράτους μέλους στο πλαίσιο ποινικής δίωξης) 12
2020/C 54/16	Υπόθεση C-627/19 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εις βάρος του ZB (Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 6, παράγραφος 1 – Έννοια του όρου «δικαστική αρχή έκδοσης» – Κριτήρια – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως που εκδόθηκε από την εισαγγελία κράτους μέλους με σκοπό την εκτέλεση ποινής) 13
2020/C 54/17	Υπόθεση C-725/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Judecătoria Sector 2 București (Ρουμανία) την 1η Οκτωβρίου 2019 – IO κατά Impuls Leasing România IFN SA 14
2020/C 54/18	Υπόθεση C-734/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 4 Οκτωβρίου 2019 – ITH Comercial Timișoara SRL κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice 14

2020/C 54/19	Υπόθεση C-748/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 – Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim κατά WB.	17
2020/C 54/20	Υπόθεση C-749/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 – Prokuratura Rejonowa Warszawa-Zoliborz w Warszawie κατά XA, YZ.	18
2020/C 54/21	Υπόθεση C-750/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 – Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie κατά DT.	19
2020/C 54/22	Υπόθεση C-751/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 – Prokuratura Rejonowa w Pruszkowie κατά ZY.	20
2020/C 54/23	Υπόθεση C-752/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 – Prokuratura Rejonowa Warszawa - Ursynów w Warszawie κατά AX.	22
2020/C 54/24	Υπόθεση C-753/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 – Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie κατά BV.	23
2020/C 54/25	Υπόθεση C-754/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 – Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie κατά CU.	24
2020/C 54/26	Υπόθεση C-763/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Apelacyjny w Krakowie (Πολωνία) στις 18 Οκτωβρίου 2019 – D.S. κατά S.P., A.P., D.K., Sz. w K.	25
2020/C 54/27	Υπόθεση C-764/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Apelacyjny w Krakowie (Πολωνία) στις 18 Οκτωβρίου 2019 – C. S.A. w P. κατά Συνδίκου πτωχεύσεως της I.T. w O. υπό εκκαθάριση.	26
2020/C 54/28	Υπόθεση C-765/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Apelacyjny w Krakowie (Πολωνία) στις 18 Οκτωβρίου 2019 – M.Ś., I.Ś. κατά R.B.P. Spółka Akcyjna.	27
2020/C 54/29	Υπόθεση C-790/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Braşov (Ρουμανία) στις 24 Οκτωβρίου 2019 – Ποινική δίκη κατά LG, MH.	28
2020/C 54/30	Υπόθεση C-811/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) στις 4 Νοεμβρίου 2019 – Ποινική διαδικασία κατά FQ, GP, HO, IN, JM.	28
2020/C 54/31	Υπόθεση C-822/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) στις 5 Νοεμβρίου 2019 – Flavourstream SRL κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov, Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Vămilor - Direcția Regională Vamală Braşov - Biroul Vamal de Interior Sibiu.	29
2020/C 54/32	Υπόθεση C-834/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Vicenza (Ιταλία) στις 15 Νοεμβρίου 2019 – AV κατά Ministero della Giustizia, Repubblica italiana.	30

2020/C 54/33	Υπόθεση C-837/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Πορτογαλία) στις 19 Νοεμβρίου 2019 – Super Bock Bebidas S.A. κατά Autoridade Tributária e Aduaneira	31
2020/C 54/34	Υπόθεση C-843/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) στις 20 Νοεμβρίου 2019 – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) κατά BT	32
2020/C 54/35	Υπόθεση C-846/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal d'arrondissement (Λουξεμβούργο) στις 21 Νοεμβρίου 2019 – EQ κατά Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA	32
2020/C 54/36	Υπόθεση C-861/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social no 26 de Barcelona (Ισπανία) στις 26 Νοεμβρίου 2019 – LJ κατά INSS (Instituto Nacional de la Seguridad Social)	33
2020/C 54/37	Υπόθεση C-865/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal d'instance de Rennes (Γαλλία) στις 27 Νοεμβρίου 2019 – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue κατά OG	34
2020/C 54/38	Υπόθεση C-870/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 26 Νοεμβρίου 2019 – Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze κατά ML	35
2020/C 54/39	Υπόθεση C-871/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 26 Νοεμβρίου 2019 – Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze κατά TB	35
2020/C 54/40	Υπόθεση C-876/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2019 η PlasticsEurope κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 20 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-636/17, PlasticsEurope κατά ECHA	36
2020/C 54/41	Υπόθεση C-879/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 2 Δεκεμβρίου 2019 – FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe κατά Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie	37
2020/C 54/42	Υπόθεση C-884/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings κατά Επιτροπής	38
2020/C 54/43	Υπόθεση C-890/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2019 η Fortischem a.s. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-121/15, Fortischem κατά Επιτροπής	39
2020/C 54/44	Υπόθεση C-895/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Πολωνία) στις 4 Δεκεμβρίου 2019 – Α. κατά Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej	40
2020/C 54/45	Υπόθεση C-898/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2019 η Ιρλανδία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2019 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-755/15 και T-759/15, Λουξεμβούργο και Fiat Chrysler Finance Europe κατά Επιτροπής	41
2020/C 54/46	Υπόθεση C-899/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2019 η Ρουμανία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-391/17, Ρουμανία κατά Επιτροπής	42

2020/C 54/47	Υπόθεση C-900/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'Etat (Γαλλία) στις 6 Δεκεμβρίου 2019 – One Voice, Ligue pour la protection des oiseaux κατά Ministre de la Transition écologique et solidaire	43
2020/C 54/48	Υπόθεση C-904/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Πολωνία) στις 10 Δεκεμβρίου 2019 – E. Sp. z o.o κατά K.S.	43
2020/C 54/49	Υπόθεση C-913/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Białymstoku (Πολωνία) στις 13 Δεκεμβρίου 2019 – CNP spółka z o.o. κατά Gefion Insurance A/S.	45
Γενικό Δικαστήριο		
2020/C 54/50	Υπόθεση T-21/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2019 – Πολωνία κατά Επιτροπής (ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ – Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση – Τομείς των οπωροκηπευτικών – Ενίσχυση σε ομάδες παραγωγών — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Πολωνία – Ελλείψεις σε βασικούς και επικουρικούς ελέγχους – Έλεγχος των σχεδίων αναγνώρισης και των κριτηρίων αναγνώρισης – Έλεγχος των αιτήσεων ενίσχυσης – Επιλεξιμότητα των ομάδων παραγωγών – Οικονομική συνοχή – Αναγκαιότητα και επιλεξιμότητα των επενδύσεων – Εύλογος χαρακτήρας των δαπανών – Συστημικές ελλείψεις – Κίνδυνος για το ΕΓΤΕ – Διορθωτικά μέτρα – Κατ' αποκοπή διορθώσεις ύψους 25 %)	46
2020/C 54/51	Υπόθεση T-22/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2019 – Βουλγαρία κατά Επιτροπής (ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ – Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση – Δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησε η Βουλγαρία – Αγροτική ανάπτυξη – Ποιότητα των επιτόπιων ελέγχων – Έλεγχος των κριτηρίων επιλεξιμότητας και επιλογής – Δημοσιονομικές διορθώσεις – Εκ των υστέρων έλεγχος – Μεθοδολογία για τον υπολογισμό των δημοσιονομικών διορθώσεων – Υποτροπή – Διορθωτικά μέτρα – Διαδικασία εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση – Ασφάλεια δικαίου – Αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχειρίσεως – Αναλογικότητα)	47
2020/C 54/52	Υπόθεση T-100/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2019 – Wehrheim κατά ΕΚΤ (Υπαλληλική υπόθεση – Προσωπικό της ΕΚΤ – Αποδοχές – Επίδομα αποδημίας – Κατάργηση – Ευθύνη – Υλική ζημία και ηθική βλάβη – Υπηρεσιακό πταίσμα)	47
2020/C 54/53	Υπόθεση T-295/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2019 – Ελλάδα κατά Επιτροπής («ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ – Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση – Δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησε η Ελλάδα – Αγροτική ανάπτυξη – Αποσυνδεδεμένες άμεσες ενισχύσεις – Βασικοί έλεγχοι – Κατ' αποκοπήν δημοσιονομικές διορθώσεις»)	48
2020/C 54/54	Υπόθεση T-383/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2019 – Sta*Ware EDV Beratung κατά EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία εκπτώσεως – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης businessNavi – Ουσιαστική χρήση του σήματος – Μερική έκπτωση – Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001])	49
2020/C 54/55	Υπόθεση T-504/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2019 – XG κατά Επιτροπής (Προσωπικό ιδιωτικής εταιρίας, παρόχου υπηρεσιών πληροφορικής εντός του θεσμικού οργάνου – Άρνηση παροχής προσβάσεως στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής – Αρμοδιότητα του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη)	50
2020/C 54/56	Υπόθεση T-317/19 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Νοεμβρίου 2019 – AMVAC Netherlands κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα – Φυτοπροστατευτικά προϊόντα – Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 – Δραστική ουσία ethoprophos – Προϋποθέσεις για την έγκριση της διαθέσεως στην αγορά της ουσίας – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος)	50

2020/C 54/57	Υπόθεση T-715/19: Προσφυγή της 21ης Οκτωβρίου 2019 – Wagenknecht κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου	51
2020/C 54/58	Υπόθεση T-804/19: Προσφυγή-αγωγή της 20ής Νοεμβρίου 2019 – HC κατά Επιτροπής	52
2020/C 54/59	Υπόθεση T-823/19: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2019 – JMS Sports κατά EUIPO – Inter-Vion (Σπιροειδή λαστιχάκια μαλλιών)	53
2020/C 54/60	Υπόθεση T-829/19: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2019 – Palírna U Zeleného stromu κατά EUIPO – Bacardi (BLEND 42 VODKA).	54
2020/C 54/61	Υπόθεση T-830/19: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2019 – Palírna U Zeleného stromu κατά EUIPO – Bacardi (BLEND 42 VODKA).	55
2020/C 54/62	Υπόθεση T-831/19: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2019 – Palírna U Zeleného stromu κατά EUIPO – Bacardi (BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA)	56
2020/C 54/63	Υπόθεση T-849/19: Προσφυγή-αγωγή της 16ης Δεκεμβρίου 2019 – Leonardo κατά Frontex	57
2020/C 54/64	Υπόθεση T-853/19: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2019 – Tehrani κατά EUIPO – Blue Genes (Earnest Sewn).	59
2020/C 54/65	Υπόθεση T-854/19: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2019 – Franz Schröder κατά EUIPO – RDS Design (MONTANA)	60
2020/C 54/66	Υπόθεση T-855/19: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2019 – Franz Schröder κατά EUIPO – RDS Design (MONTANA)	61
2020/C 54/67	Υπόθεση T-856/19: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2019 – Franz Schröder κατά EUIPO – RDS Design (MONTANA)	62
2020/C 54/68	Υπόθεση T-859/19: Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2019 – Alkemie Group κατά EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE).	63
2020/C 54/69	Υπόθεση T-860/19: Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2019 – Alkemie Group κατά EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE).	63

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2020/C 54/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 45 της 10.2.2020

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 36 της 3.2.2020

EE C 27 της 27.1.2020

EE C 19 της 20.1.2020

EE C 10 της 13.1.2020

EE C 432 της 23.12.2019

EE C 423 της 16.12.2019

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2019 – Μυτιληναίος Ανώνυμος Εταιρία – Όμιλος Επιχειρήσεων, πρώην Αλουμίνιον της Ελλάδος ΒΕΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού ΑΕ (ΔΕΗ)

(Υπόθεση C-332/18 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Παραγωγή αλουμινίου – Προτιμησιακό τιμολόγιο παροχής ηλεκτρικής ενέργειας βάσει συμβάσεως – Απόφαση κηρύσσουμε την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά – Καταγγελία της συμβάσεως – Αναστολή των συνεπειών της καταγγελίας με δικαστική απόφαση ασφαλιστικών μέτρων – Απόφαση κηρύσσουμε την ενίσχυση παράνομη)

(2020/C 54/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Μυτιληναίος Ανώνυμος Εταιρία – Όμιλος Επιχειρήσεων, πρώην Αλουμίνιον της Ελλάδος ΒΕΑΕ (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης, Ν. Κεραμίδας, Ε. Χρυσάφης, Δ. Διακόπουλος και Α. Κομνηνός, δικηγόροι, καθώς και Κ. Struckmann, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μπουχάγιαρ και Ε. Gippini Fournier), Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού ΑΕ (ΔΕΗ) (εκπρόσωποι: Ε. Μπουρτζάλας και D. Waelbroeck, avocats, και Χ. Συνοδινός, Χ. Ταγαράς και Ε. Σαλακά, δικηγόροι)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Μυτιληναίος Ανώνυμος Εταιρία – Όμιλος Επιχειρήσεων στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 285 της 13.8.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Slovenské elektrárne a.s. κατά Úrad pre vybrané hospodárske subjekty, πρώην Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Υπόθεση C-376/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Παραδεκτό – Κοινοί κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας – Οδηγία 2009/72/ΕΚ – Πεδίο εφαρμογής – Άρθρο 3 – Σκοποί – Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων – Ειδική εισφορά η οποία βαρύνει τα εισοδήματα οντοτήτων που είναι κάτοχοι άδειας για την άσκηση δραστηριότητας στους ρυθμιζόμενους τομείς – Τομέας της ηλεκτρικής ενέργειας)

(2020/C 54/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Slovenské elektrárne a.s.

κατά

Úrad pre vybrané hospodárske subjekty, πρώην Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Διατακτικό

Η οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ, και, ειδικότερα, το άρθρο 3, παράγραφοι 1 έως 3 και 10, της οδηγίας έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση με την οποία θεσπίζεται ειδική εισφορά επί των εισοδημάτων, για δραστηριότητες που ασκούνται τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και στην αλλοδαπή, επιχειρήσεων οι οποίες δραστηριοποιούνται, βάσει άδειας χορηγηθείσας από δημόσια αρχή, σε διάφορους τομείς ρυθμιζόμενης δραστηριότητας, περιλαμβανομένων των επιχειρήσεων που είναι κάτοχοι άδειας για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας χορηγηθείσας από την αρμόδια εθνική ρυθμιστική αρχή.

⁽¹⁾ EE C 285 της 13.8.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid κατά E.P.

(Υπόθεση C-380/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Συνοριακοί έλεγχοι, άσυλο και μετανάστευση – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 – Κώδικας της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) – Άρθρο 6 – Προϋποθέσεις εισόδου για τους υπηκόους τρίτων χωρών – Έννοια της «απειλής για τη δημόσια τάξη» – Απόφαση περί επιστροφής παρανόμως διαμένοντος υπηκόου τρίτης χώρας)

(2020/C 54/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

κατά

E.P.

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν), έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική πρακτική δυνάμει της οποίας οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εκδώσουν απόφαση περί επιστροφής υπηκόου τρίτης χώρας μη υποκείμενου στην υποχρέωση θεώρησης και ευρισκόμενου στο έδαφος των κρατών μελών για βραχεία διαμονή, λόγω του ότι ο υπήκοος αυτός θεωρείται απειλή για τη δημόσια τάξη επειδή είναι ύποπτος για την τέλεση αξιόποινης πράξης, εφόσον η πρακτική αυτή εφαρμόζεται μόνον εάν, αφενός, η εν λόγω αξιόποινή πράξη είναι αρκούντως σοβαρή, λαμβανομένης υπόψη της φύσης της και της προβλεπόμενης ποινής, ώστε να δικαιολογείται ο άμεσος τερματισμός της διαμονής του υπηκόου στο έδαφος των κρατών μελών και, αφετέρου, οι αρχές αυτές διαθέτουν συγκλίνοντα, αντικειμενικά και συγκεκριμένα στοιχεία προς στήριξη των υπονοιών τους, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) ΕΕ C 294 της 20.8.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αιτήσεις του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – G.S. (C-381/18), V.G. (C-382/18) κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-381/18 και C-382/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Συνοριακοί έλεγχοι, άσυλο και μετανάστευση – Μεταναστευτική πολιτική – Οδηγία 2003/86/ΕΚ – Δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης – Προϋποθέσεις άσκησης του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης – Έννοια των «λόγων δημόσιας τάξης» – Απόρριψη αίτησης εισόδου και διαμονής μέλους της οικογένειας – Ανάκληση ή άρνηση ανανέωσης άδειας διαμονής μέλους της οικογένειας)

(2020/C 54/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

G.S. (C-381/18), V.G. (C-382/18)

κατά

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Διατακτικό

- 1) Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο, δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, να ερμηνεύσει το άρθρο 6 της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, σε κατάσταση στην οποία ένα δικαστήριο καλείται να αποφανθεί επί αιτήσεως εισόδου και διαμονής υπηκόου τρίτης χώρας, μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης που δεν έχει κάνει χρήση του δικαιώματός του για ελεύθερη κυκλοφορία, όταν η διάταξη αυτή έχει καταστεί εφαρμοστέα σε τέτοια κατάσταση, ευθέως και ανεπιφύλακτα, βάσει του εθνικού δικαίου.

- 2) Το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2003/86 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική πρακτική δυνάμει της οποίας οι αρμόδιες αρχές μπορούν, για λόγους δημόσιας τάξης, αφενός, να απορρίψουν αίτηση εισόδου και διαμονής στηριζόμενη στην οδηγία αυτή λόγω ποινικής καταδίκης κατά τη διάρκεια προηγούμενης διαμονής στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους και, αφετέρου, να ανακαλέσουν άδεια διαμονής στηριζόμενη στην εν λόγω οδηγία ή να αρνηθούν την ανανέωσή της όταν εις βάρος του αιτούντος έχει επιβληθεί ποινή επαρκούς βαρύτητας σε σχέση με τη διάρκεια της διαμονής, εφόσον η πρακτική αυτή εφαρμόζεται μόνον εάν το αδίκημα για το οποίο απαγγέλθηκε η επίμαχη ποινική καταδίκη είναι αρκούντως σοβαρό ώστε να αποδεικνύεται ότι είναι αναγκαίο να απαγορευθεί η διαμονή του συγκεκριμένου αιτούντος και εφόσον οι ως άνω αρχές προβαίνουν στην κατ' άρθρο 17 της εν λόγω οδηγίας εξατομικευμένη εκτίμηση, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 294 της 20.8.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – ML κατά Aktiva Finants OÜ

(Υπόθεση C-433/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 – Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Απαίτηση διαδικασίας αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας και απαίτηση αποτελεσματικής προσφυγής – Απόφαση εθνικού δικαστηρίου κηρύσσουσα εκτελεστή δικαστική απόφαση εκδοθείσα από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους – Διαδικασία παροχής αδειάς προς άσκηση ενδίκου μέσου ενώπιον εθνικού δικαστηρίου)

(2020/C 54/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ML

κατά

Aktiva Finants OÜ

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 43, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε διαδικασία παροχής αδειάς προς άσκηση ενδίκου μέσου στην οποία, αφενός, το επιληφθέν του ενδίκου μέσου δικαστήριο αποφαινεται επί της παροχής της εν λόγω αδειάς βάσει της πρωτόδικης αποφάσεως, του δικογράφου του ενδίκου μέσου του οποίου έχει επιληφθεί, των τυχόν παρατηρήσεων του εφεσίβλητου και, αν είναι αναγκαίο, βάσει των λοιπών στοιχείων της δικογραφίας, καθώς και, αφετέρου, η άδεια προς άσκηση ενδίκου μέσου πρέπει να παρέχεται, μεταξύ άλλων, αν υπάρχουν αμφιβολίες ως προς την ορθότητα της επίμαχης αποφάσεως, αν δεν είναι δυνατόν να εκτιμηθεί η ορθότητα της αποφάσεως αυτής χωρίς να επιτραπεί η άσκηση του ενδίκου μέσου ή αν υπάρχει άλλος σημαντικός λόγος παροχής αδειάς προς άσκηση ενδίκου μέσου.

- 2) Το άρθρο 43, παράγραφος 3, του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε διαδικασία εξέτασως ενδίκου μέσου κατά αποφάσεως επί της αιτήσεως για κήρυξη της εκτελεστότητας η οποία δεν απαιτεί την προηγούμενη ακρόαση του εφεσίβλητου όταν εκδίδεται ευνοϊκή γι' αυτόν απόφαση.

(¹) EE C 352 της 1.10.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Otis GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Kone AG, Thyssenkrupp Aufzüge GmbH κατά Land Oberösterreich κ.λπ.

(Υπόθεση C-435/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 101 ΣΛΕΕ – Αποκατάσταση ζημίας που προκλήθηκε από σύμπραξη – Δικαίωμα αποζημίωσης προσώπων που δεν δραστηριοποιούνται ως προμηθευτές ή αγοραστές στην αγορά την οποία αφορά η σύμπραξη – Ζημία που υπέστη νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου το οποίο χορήγησε δάνεια υπό ευνοϊκούς όρους για την απόκτηση των αγαθών που αποτελούν αντικείμενο της σύμπραξης)

(2020/C 54/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Otis GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Kone AG, Thyssenkrupp Aufzüge GmbH

κατά

Land Oberösterreich, Gemeinnützige Wohnungsgenossenschaft «Lebensräume» eingetragene GmbH, EBS Wohnungsgesellschaft mbH, WAG Wohnungsanlagen GmbH, WSG Gemeinnützige Wohn- und Siedlergemeinschaft reg.GmbH, Neue Heimat Oberösterreich Gemeinnützige Wohnungs- und SiedlungsgesmbH, BRW Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft «Baureform Wohnstätte» eingetragene Gen.m.b.H., Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft «Familie» eingetragene Gen.m.b.H., VLW Vereinigte Linzer Wohnungsgenossenschaften Gemeinnützige GmbH, Gemeinnützige Steyrer Wohn- und Siedlungs Genossenschaft «Styria» reg.Gen.m.b.H., Innviertler Gemeinnützige Wohnungs- und Siedlungsgenossenschaft reg.Gen.m.b.H., Gemeinnützige Wohnungsgesellschaft der Stadt Steyr GmbH, Gemeinnützige Industrie-Wohnungsaktiengesellschaft, Gemeinnützige Siedlungsgesellschaft m.b.H. für den Bezirk Vöcklabruck, GEWOG Neues Heim Gemeinnützige Wohnungsgesellschaft m.b.H.

Διατακτικό

Το άρθρο 101 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι τα πρόσωπα που δεν δραστηριοποιούνται ως προμηθευτές ή αγοραστές στην αγορά την οποία αφορά μια σύμπραξη, αλλά έχουν χορηγήσει επιδοτήσεις, υπό τη μορφή προνομιακών δανείων, σε αγοραστές προϊόντων που διατίθενται στην αγορά αυτή, μπορούν να ζητήσουν να υποχρεωθούν οι επιχειρήσεις οι οποίες μετείχαν στην εν λόγω σύμπραξη να αποκαταστήσουν τη ζημία που αυτά υπέστησαν εξαιτίας του γεγονότος ότι, επειδή το ποσό των επιδοτήσεων ήταν υψηλότερο απ' ό,τι θα ήταν αν δεν υφίστατο η εν λόγω σύμπραξη, τα πρόσωπα αυτά δεν μπόρεσαν να χρησιμοποιήσουν το ποσό της διαφοράς για άλλους, πιο επικερδείς σκοπούς.

(¹) EE C 352 της 1.10.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Juzgado de lo Social no 3 de Gerona (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – WA κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social

(Υπόθεση C-450/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οδηγία 79/7/ΕΟΚ – Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης – Άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2 – Άρθρο 7, παράγραφος 1 – Υπολογισμός των παροχών – Οδηγία 2006/54/ΕΚ – Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα απασχόλησης και εργασίας – Εθνική νομοθεσία που αναγνωρίζει το δικαίωμα προσαύξησης της σύνταξης σε γυναίκες που έχουν αποκτήσει τουλάχιστον δύο φυσικά ή θετά τέκνα και λαμβάνουν ανταποδοτική σύνταξη λόγω μόνιμης ανικανότητας προς εργασία – Μη χορήγηση του δικαιώματος αυτού σε άνδρες που τελούν σε πανομοιότυπη κατάσταση – Συγκρίσιμη κατάσταση – Άμεση διάκριση λόγω φύλου – Παρεκκλίσεις – Δεν χωρούν)

(2020/C 54/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social nº 3 de Gerona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

WA

κατά

Instituto Nacional de la Seguridad Social

Διατακτικό

Η οδηγία 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει το δικαίωμα χορήγησης προσαύξησης σύνταξης σε γυναίκες που έχουν αποκτήσει τουλάχιστον δύο φυσικά ή θετά τέκνα και οι οποίες λαμβάνουν ανταποδοτική σύνταξη λόγω μόνιμης ανικανότητας προς εργασία βάσει εθνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, ενώ οι άνδρες που βρίσκονται σε πανομοιότυπη κατάσταση δεν δικαιούνται τέτοια προσαύξηση σύνταξης.

⁽¹⁾ EE C 399 της 5.11.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – TB κατά Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Υπόθεση C-519/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Μεταναστευτική πολιτική – Δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης – Οδηγία 2003/86/ΕΚ – Άρθρο 10, παράγραφος 2 – Διάταξη μη επιτακτικού χαρακτήρα – Προϋποθέσεις για την άσκηση του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης – Μέλος της οικογένειας πρόσφυγα που δεν μνημονεύεται στο άρθρο 4 – Έννοια του «συντηρούμενου προσώπου»)

(2020/C 54/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TB

κατά

Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Διατακτικό

Το άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, δεν αντιτίθεται στο να παρέχει ένα κράτος μέλος δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης στην αδελφή ενός πρόσφυγα μόνον εφόσον αυτή, εξαιτίας της καταστάσεως της υγείας της, αδυνατεί να καλύψει τις ανάγκες της, υπό την προϋπόθεση:

- αφενός, ότι η εν λόγω αδυναμία αξιολογείται με γνώμονα την ιδιαίτερη κατάσταση στην οποία τελούν οι πρόσφυγες και κατόπιν εξατομικευμένης εξέτασως στο πλαίσιο της οποίας λαμβάνονται υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία, και
- αφετέρου, ότι μπορεί να αποδειχθεί, με γνώμονα επίσης την ιδιαίτερη κατάσταση στην οποία τελούν οι πρόσφυγες και κατόπιν εξατομικευμένης εξέτασως στο πλαίσιο της οποίας λαμβάνονται υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία, ότι η υλική στήριξη του συγκεκριμένου προσώπου εξασφαλίζεται πράγματι από τον πρόσφυγα ή ότι ο πρόσφυγας είναι το μέλος εκείνο της οικογένειας που μπορεί καλύτερα να εξασφαλίσει την απαιτούμενη υλική στήριξη.

(¹) EE C 436 της 3.12.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Tribunalul București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – TK κατά Asociația de Proprietari bloc M5A-Scara A

(Υπόθεση C-708/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 7 και 8 – Οδηγία 95/46/ΕΚ – Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και άρθρο 7, στοιχείο στ' – Νόμιμη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει τη βιντεοπαρακολούθηση για την κατοχύρωση της ασφάλειας και της προστασίας των προσώπων, των περιουσιακών στοιχείων και των τιμαλφών και την επιδίωξη εννόμων συμφερόντων, χωρίς τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου – Εγκατάσταση συστήματος βιντεοπαρακολούθησης εντός των κοινόχρηστων χώρων κτιρίου διαμερισμάτων)

(2020/C 54/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TK

κατά

Asociația de Proprietari bloc M5A-Scara A

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, σε συνδυασμό με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις που επιτρέπουν την εγκατάσταση συστήματος βιντεοπαρακολούθησης, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη σύστημα, το οποίο έχει τοποθετηθεί στους κοινόχρηστους χώρους κτιρίου διαμερισμάτων, για την προστασία εννόμων συμφερόντων που συνίστανται στη φύλαξη και την προστασία των προσώπων και των περιουσιακών στοιχείων, χωρίς τη συγκατάθεση των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα, εφόσον η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται μέσω του επίμαχου συστήματος βιντεοπαρακολούθησης πληροί τις προϋποθέσεις του εν λόγω άρθρου 7, στοιχείο στ', πράγμα το οποίο στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να εξακριβώσει.

(¹) ΕΕ C 65 της 18.2.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 – Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Wajos GmbH

(Υπόθεση C-783/18 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα – Τρισδιάστατα σήματα που συνίστανται στη μορφή του προϊόντος – Κριτήρια εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Σχήμα δοχείου – Αμφορέας)

(2020/C 54/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσίον: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Hanf)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Wajos GmbH (εκπρόσωποι: J. Schneiders, R. Krillke και B. Schneiders, Rechtsanwälte)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καταβάλει, πέραν των δικαστικών του εξόδων, τα δικαστικά έξοδα της Wajos GmbH.

(¹) ΕΕ C 112 της 25.3.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – TV Play Baltic AS κατά Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Υπόθεση C-87/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Οδηγία 2002/21/EK (οδηγία-πλαίσιο) – Άρθρο 2, στοιχείο ιγ' – Παροχή δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Έννοια – Οδηγία 2002/22/EK (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) – Άρθρο 31, παράγραφος 1 – Υποχρέωση μετάδοσης εκπομπών συγκεκριμένων ραδιοτηλεοπτικών καναλιών – Επιχειρηματίας ο οποίος προσφέρει πακέτο δορυφορικών καναλιών – Εύλογες υποχρεώσεις μεταφοράς σήματος – Προϋποθέσεις – Άρθρο 56 ΣΛΕΕ – Αναλογικότητα)

(2020/C 54/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausioji administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TV Play Baltic AS

κατά

Lietuvos radijo ir televizijos komisija

παρισταμένης της: Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija VŠĮ

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο), έχει την έννοια ότι η δραστηριότητα αναμετάδοσης τηλεοπτικών προγραμμάτων μέσω δορυφορικών δικτύων τα οποία ανήκουν σε τρίτους δεν εμπίπτει στην κατά τη διάταξη αυτή έννοια της «παροχής δικτύου ηλεκτρονικών [επικοινωνιών]».
- 2) Το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την καθολική υπηρεσία), έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν υποχρέωση μετάδοσης τηλεοπτικού προγράμματος σε επιχειρήσεις οι οποίες, μέσω δορυφορικών δικτύων τα οποία ανήκουν σε τρίτους, αναμεταδίδουν τηλεοπτικά προγράμματα προστατευόμενα από σύστημα υπό όρους πρόσβασης και προσφέρουν στους πελάτες τους πακέτα τηλεοπτικών προγραμμάτων.
- 3) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν υποχρέωση δωρεάν μετάδοσης τηλεοπτικού καναλιού σε επιχειρήσεις οι οποίες, μέσω δορυφορικών δικτύων τα οποία ανήκουν σε τρίτους, αναμεταδίδουν τηλεοπτικά προγράμματα προστατευόμενα από σύστημα υπό όρους πρόσβασης και προσφέρουν στους πελάτες τους πακέτα τηλεοπτικών προγραμμάτων, υπό τον όρο, αφενός, ότι η εν λόγω υποχρέωση μετάδοσης επιτρέπει σε σημαντικό αριθμό ή σε σημαντικό ποσοστό τελικών χρηστών του συνόλου των μέσων μετάδοσης τηλεοπτικών προγραμμάτων να έχουν πρόσβαση στο κανάλι υπέρ του οποίου τάσσεται η εν λόγω υποχρέωση και, αφετέρου, ότι λαμβάνονται υπόψη η γεωγραφική κατανομή των τελικών χρηστών των υπηρεσιών που παρέχει ο επιχειρηματίας στον οποίο επιβάλλεται η υποχρέωση μεταφοράς σήματος, το γεγονός ότι ο επιχειρηματίας αυτός αναμεταδίδει το εν λόγω κανάλι χωρίς να το κωδικοποιήσει καθώς και το γεγονός ότι το εν λόγω κανάλι είναι προσβάσιμο δωρεάν μέσω διαδικτύου και μέσω επίγειου δικτύου τηλεόρασης, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ EE C 155 της 6.5.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 – Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-143/19 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Άρθρα 15 και 66 – Ουσιαστική χρήση συλλογικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Σήμα σχετικό με σύστημα συλλογής και ανάκτησης αποβλήτων συσκευασίας – Τοποθέτησή του επί της συσκευασίας των προϊόντων για τα οποία καταχωρίστηκε το σήμα)

(2020/C 54/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH (εκπρόσωπος: P. Goldenbaum, Rechtsanwältin)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Hanf)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Σεπτεμβρίου 2018, Der Grüne Punkt κατά EUIPO – Halston Properties (Απεικόνιση κύκλου με δύο βέλη) (T-253/17, EU:T:2018:909).
- 2) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), της 20ής Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 1357/2015-5).
- 3) Το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH τόσο στο πλαίσιο της ανααιρετικής δίκης όσο και στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας δίκης.

⁽¹⁾ EE C 220 της 1.7.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αιτήσεις του Cour d'appel, Rechtbank Amsterdam (Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες) – για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Εκτέλεση ευρωπαϊκών ενταλμάτων συλλήψεως εκδοθέντων κατά των JR (C-566/19 PPU), YC (C-626/19 PPU)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-566/19 PPU και C-626/19 PPU) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 6, παράγραφος 1 – Έννοια του όρου «δικαστική αρχή έκδοσης» – Κριτήρια – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως που εκδόθηκε από την εισαγγελία κράτους μέλους στο πλαίσιο ποινικής διώξεως)

(2020/C 54/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική και η ολλανδική

Αιτούντα δικαστήρια

Cour d'appel, Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

JR (C-566/19 PPU), YC (C-626/19 PPU)

Διατακτικό

Κατ' ορθήν ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, εμπίπτουν στην έννοια της «δικαστικής αρχής έκδοσης» της διατάξεως αυτής οι εισαγγελικοί λειτουργοί κράτους μέλους οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την άσκηση της ποινικής διώξεως και τελούν υπό τη διεύθυνση και τον έλεγχο των ιεραρχικώς προϊσταμένων τους, εφόσον τελούν υπό καθεστώς το οποίο τους παρέχει εγγυήσεις ανεξαρτησίας, ιδίως έναντι της εκτελεστικής εξουσίας, στο πλαίσιο της εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, έχει την έννοια οι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία απαιτήσεις των οποίων η τήρηση πρέπει να διασφαλίζεται σε σχέση με πρόσωπο εις βάρος του οποίου εκδίδεται ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στο πλαίσιο ποινικής διώξεως πληρούνται εφόσον, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, οι προϋποθέσεις εκδόσεως του εντάλματος αυτού και, ιδίως, ο αναλογικός χαρακτήρας της υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο εντός του κράτους μέλους αυτού.

(¹) EE C 337 της 7.10.2019.

EE C 383 της 11.11.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εις βάρος του XD

(Υπόθεση C-625/19 PPU) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 6, παράγραφος 1 – Έννοια του όρου «δικαστική αρχή έκδοσης» – Κριτήρια – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που εκδόθηκε από την εισαγγελία κράτους μέλους στο πλαίσιο ποινικής διώξεως)

(2020/C 54/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

XD

Διατακτικό

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχει την έννοια ότι οι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία απαιτήσεις των οποίων η τήρηση πρέπει να διασφαλίζεται σε σχέση με πρόσωπο εις βάρος του οποίου εκδίδεται ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στο πλαίσιο ποινικής διώξεως πληρούνται εφόσον, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, οι προϋποθέσεις εκδόσεως του εντάλματος αυτού και, ιδίως, ο αναλογικός χαρακτήρας της υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο εντός του κράτους μέλους αυτού.

(¹) ΕΕ C 382 της 11.11.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2019 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εις βάρος του ZB

(Υπόθεση C-627/19 PPU) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 6, παράγραφος 1 – Έννοια του όρου «δικαστική αρχή έκδοσης» – Κριτήρια – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που εκδόθηκε από την εισαγγελία κράτους μέλους με σκοπό την εκτέλεση ποινής)

(2020/C 54/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

ZB

Διατακτικό

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους η οποία, ενώ απονέμει την αρμοδιότητα εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης προς εκτέλεση ποινής σε αρχή η οποία μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης του εν λόγω κράτους μέλους αλλά δεν αποτελεί η ίδια δικαστήριο, δεν προβλέπει την ύπαρξη αυτοτελούς ένδικου μέσου κατά της αποφάσεως της αρχής αυτής περί εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

(¹) ΕΕ C 383 της 11.11.2019.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Judecătoria Sector 2 București (Ρουμανία) την 1η Οκτωβρίου 2019 –
ΙΟ κατά Impuls Leasing România IFN SA**

(Υπόθεση C-725/19)

(2020/C 54/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Judecătoria Sector 2 București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανακόπτουσα: ΙΟ

Καθής η ανακοπή: Impuls Leasing România IFN SA

Προδικαστικό ερώτημα

Λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αποτελεσματικότητας, έχει η οδηγία 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθετική ρύθμιση όπως η ισχύουσα διάταξη της ρουμανικής νομοθεσίας σχετικά με τις προϋποθέσεις παραδεκτού της ανακοπής κατά αναγκαστικής εκτέλεσεως –ήτοι το άρθρο 713, παράγραφος 2, του κώδικα πολιτικής δικονομίας, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο 310/2018–, η οποία δεν παρέχει στον δικαστή τη δυνατότητα να εξετάσει, στο πλαίσιο ανακοπής κατά αναγκαστικής εκτέλεσεως, είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν σχετικού αιτήματος του καταναλωτή, εάν οι ρήτρες συμβάσεως χρηματοδοτικής μισθώσεως, η οποία αποτελεί εκτελεστό τίτλο, έχουν καταχρηστικό χαρακτήρα, λόγω του ότι υφίσταται το ένδικο βοήθημα της αγωγής του κοινού δικαίου, στο πλαίσιο της οποίας είναι δυνατόν να εξεταστεί εάν οι συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ «καταναλωτή» και «επαγγελματία» («vânzător sau furnizor») περιλαμβάνουν καταχρηστικές ρήτρες υπό την έννοια της εν λόγω οδηγίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 4 Οκτωβρίου 2019 – ΙΤΗ
Comercial Timișoara SRL κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
București, Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București –
Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice**

(Υπόθεση C-734/19)

(2020/C 54/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ITH Comercial Timișoara SRL

Καθών: Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1.1. Μήπως οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (¹), και ειδικότερα το άρθρο 167 και το άρθρο 168, η αρχή της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων και η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας επιτρέπουν ή αποκλείουν την απώλεια του δικαιώματος του υποκειμένου στον φόρο προς έκπτωση του ΦΠΑ επί ορισμένων επενδυτικών δαπανών που αυτός πραγματοποίησε με σκοπό να τις προορίσει για τη διενέργεια φορολογητέας πράξεως, όταν η σχεδιαζόμενη επένδυση εν συνεχεία εγκαταλείφθηκε;
- 1.2. Επιτρέπουν ή εμποδίζουν οι αυτές διατάξεις και αρχές να αμφισβητείται, σε περίπτωση εγκαταλείψεως της επενδύσεως, το δικαίωμα προς έκπτωση και υπό περιστάσεις διαφορετικές από εκείνες υπό τις οποίες ο υποκείμενος στον φόρο διέπραξε κατάχρηση ή καταστρατήγηση;
- 1.3. Επιτρέπουν ή αποκλείουν οι αυτές διατάξεις και αρχές ερμηνεία υπό την έννοια ότι οι περιστάσεις υπό τις οποίες μπορεί να αμφισβητηθεί το δικαίωμα προς έκπτωση σε περίπτωση εγκαταλείψεως της επενδύσεως περιλαμβάνουν:
 - 1.3.1. την επακόλουθη επέλευση κινδύνου αδυναμίας υλοποιήσεως της επενδύσεως που είναι γνωστός στον υποκείμενο στον φόρο κατά τον χρόνο πραγματοποίησε των δαπανών επενδύσεως, όπως το γεγονός ότι δημόσια αρχή δεν έχει εγκρίνει χωροταξικό σχέδιο που είναι αναγκαίο για την πραγματοποίηση της εν λόγω επενδύσεως,
 - 1.3.2. τη μεταβολή των οικονομικών συνθηκών με την πάροδο του χρόνου, ούτως ώστε η σχεδιαζόμενη επένδυση να απολέσει την αποδοτικότητα που είχε κατά την ημερομηνία έναρξής της;
- 1.4. Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας και οι γενικές αρχές του ευρωπαϊκού δικαίου την έννοια ότι, σε περίπτωση εγκαταλείψεως της επενδύσεως:
 - 1.4.1. η κατάχρηση ή καταστρατήγηση που δικαιολογεί την αμφισβήτηση του δικαιώματος προς έκπτωση τεκμαίρεται ή πρέπει να αποδεικνύεται από τις φορολογικές αρχές,
 - 1.4.2. η κατάχρηση ή καταστρατήγηση δύναται να αποδειχθεί με απλό τεκμήριο ή απαιτούνται αντικειμενικά αποδεικτικά μέσα;
- 1.5. Επιτρέπουν ή απαγορεύουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας και οι γενικές αρχές του ευρωπαϊκού δικαίου, σε περίπτωση εγκαταλείψεως της επενδύσεως, να λαμβάνονται υπόψη η κατάχρηση ή καταστρατήγηση που δικαιολογούν την αμφισβήτηση του δικαιώματος προς έκπτωση, όταν ο υποκείμενος στον φόρο δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει αγαθά και υπηρεσίες για τα οποία προέβη σε έκπτωση του ΦΠΑ για οποιονδήποτε σκοπό, και συνεπώς ακόμη και για αμιγώς ιδιωτικούς σκοπούς;
- 1.6. Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας και οι γενικές αρχές του ευρωπαϊκού δικαίου την έννοια ότι, σε περίπτωση εγκαταλείψεως της επενδύσεως, περιστάσεις μεταγενέστερες της πραγματοποίησε των δαπανών από τον υποκείμενο στον φόρο, όπως επί παραδείγματι (i) η επέλευση οικονομικής κρίσεως ή (ii) η επέλευση κινδύνου μη υλοποιήσεως της επενδύσεως ο οποίος υφίσταται κατά την ημερομηνία πραγματοποίησε των επενδυτικών δαπανών (επί παραδείγματι, το γεγονός ότι δημόσια αρχή δεν ενέκρινε χωροταξικό σχέδιο αναγκαίο για την υλοποίηση της επενδύσεως) ή (iii) η τροποποίηση των εκτιμήσεων ως προς την αποδοτικότητα της επενδύσεως, αποτελούν συγκυρίες ανεξάρτητες της θελήσεως του υποκειμένου στον φόρο που μπορούν να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της καλής του πίστης;

- 1.7. Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας και ιδίως το άρθρο 184 και το άρθρο 185, η αρχή της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων και η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας την έννοια ότι η εγκατάλειψη της επενδύσεως συνιστά περίπτωση διακανονισμού του ΦΠΑ;

Με άλλα λόγια, όταν η επένδυση εγκαταλείφθηκε εν συνεχεία, λαμβάνει χώρα μέσω του μηχανισμού διακανονισμού του ΦΠΑ η αμφισβήτηση του δικαιώματος προς έκπτωση του ΦΠΑ που αφορά ορισμένες επενδυτικές δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από τον υποκείμενο στον φόρο με την πρόθεση να τις διαθέσει για τη διενέργεια φορολογητέας πράξεως;

- 1.8. Επιτρέπουν ή απαγορεύουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει, κατά τρόπο περιοριστικό, τη διατήρηση του δικαιώματος προς έκπτωση του ΦΠΑ σχετικά με τις επενδύσεις που εγκαταλείφθηκαν αποκλειστικά σε δύο περιπτώσεις, οι οποίες προσδιορίζονται με παραπομπή σε δύο αποφάσεις του Δικαστηρίου: (i) όταν, υπό περιστάσεις που δεν εξαρτώνται από τη θέλησή του, ο υποκείμενος στον φόρο δεν κάνει ποτέ χρήση των εν λόγω αγαθών/υπηρεσιών για την οικονομική του δραστηριότητα, όπως κρίθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-37/95, Βελγικό Δημόσιο κατά Ghent Coal Terminal NV, καθώς και (ii) σε άλλες περιπτώσεις όπου οι αποκτήσεις αγαθών/υπηρεσιών για τις οποίες ασκήθηκε το δικαίωμα προς έκπτωση δεν χρησιμοποιούνται για την οικονομική δραστηριότητα του υποκειμένου στον φόρο, για αντικειμενικούς λόγους οι οποίοι δεν εξαρτώνται από τη θέλησή του, όπως κρίθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-110/94, Intercommunale voor zeewaterontzilting (INZO) κατά Βελγικού Δημοσίου;

- 1.9. Επιτρέπουν ή απαγορεύουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, η αρχή της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης στις φορολογικές αρχές να ανακαλούν εγκρίσεις, οι οποίες περιέχονται σε προγενέστερες εκδόσεις φορολογικού ελέγχου ή σε προγενέστερες αποφάσεις σχετικές με διοικητικές προσφυγές;

1.9.1. υπό την έννοια ότι ο ιδιώτης απέκτησε αγαθά και υπηρεσίες με σκοπό να τα διαθέσει για τη διενέργεια φορολογητέας πράξεως,

1.9.2. υπό την έννοια ότι η αναστολή ή η εγκατάλειψη επενδυτικού σχεδίου προκλήθηκε από συγκεκριμένη περίπτωση ανεξάρτητη της θέλησώς του υποκειμένου στον φόρο;

- 2.1. Επιτρέπουν ή αποκλείουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας και ειδικότερα το άρθρο 28 της οδηγίας αυτής, την εφαρμογή του μηχανισμού της ιδιότητας του παραγγελιοδόχου επίσης εκτός συμβάσεως εντολής χωρίς εκπροσώπηση;

- 2.2. Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ιδίως το άρθρο 28, την έννοια ότι η ιδιότητα του παραγγελιοδόχου υπάρχει όταν υποκείμενος στον φόρο κατασκευάζει ένα κτίριο σύμφωνα με τις απαιτήσεις και τις προϋποθέσεις της δραστηριότητας άλλου νομικού προσώπου, με σκοπό τη διατήρηση της κυριότητας του κτιρίου και την παροχή του κτιρίου αυτού μόνο σε μίσθωση, όταν αυτό περατωθεί, στο εν λόγω νομικό πρόσωπο;

- 2.3. Έχουν οι αυτές διατάξεις την έννοια ότι, στην προαναφερθείσα κατάσταση, ο κατασκευαστής πρέπει να τιμολογεί τις επενδυτικές δαπάνες που αφορούν την ανέγερση του κτιρίου στο νομικό πρόσωπο στο οποίο πρόκειται να εκμισθώσει το εν λόγω κτίριο, όταν αυτό περατωθεί, και να εισπράττει τον αναλογούντα ΦΠΑ από το νομικό πρόσωπο αυτό;

- 2.4. Έχουν οι αυτές διατάξεις την έννοια ότι, στην προαναφερθείσα κατάσταση, ο κατασκευαστής έχει την υποχρέωση να τιμολογεί τις επενδυτικές δαπάνες και να εισπράττει τον αναλογούντα ΦΠΑ όταν παύει οριστικά τις κατασκευαστικές εργασίες εξαιτίας της δραστηρικής μειώσεως της οικονομικής δραστηριότητας του προσώπου στο οποίο το εν λόγω κτίριο θα έπρεπε να εκμισθωθεί, μείωση η οποία οφείλεται στην επικείμενη αφερεγγυότητα του τελευταίου αυτού προσώπου;

- 2.5. Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας και οι γενικές αρχές του ευρωπαϊκού δικαίου την έννοια ότι οι φορολογικές αρχές δύναται να προβαίνουν σε εκ νέου χαρακτηρισμό των πράξεων που διενεργεί ο υποκείμενος στον φόρο, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τις ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτει ο εν λόγω υποκείμενος στον φόρο, έστω και αν οι εν λόγω συμβάσεις δεν είναι εικονικές;

- 2.6. Επιτρέπουν ή απαγορεύουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, και ιδίως η αρχή της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, στις φορολογικές αρχές να ανακαλούν εγκρίσεις του δικαιώματος του υποκειμένου στον φόρο προς έκπτωση του ΦΠΑ, οι οποίες περιλαμβάνονται σε προγενέστερες εκδόσεις φορολογικού ελέγχου ή σε προγενέστερες αποφάσεις επί διοικητικών προσφυγών;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006 L 347, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 –
Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim κατά WB**

(Υπόθεση C-748/19)

(2020/C 54/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim

κατά

WB

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο σε συνδυασμό με το άρθρο 2 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την αξία του κράτους δικαίου που αυτό κατοχυρώνει, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2 σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 22 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (1) την έννοια ότι παραβιάζονται οι επιταγές της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, συμπεριλαμβανομένης της δικαστικής ανεξαρτησίας, και οι απαιτήσεις που απορρέουν από το τεκμήριο αθωότητας, όταν μια δικαστική διαδικασία, όπως η ποινική διαδικασία σε βάρος προσώπου το οποίο κατηγορείται για τέλεση του αδικήματος του άρθρου 200, παράγραφος 1, του πολωνικού ποινικού κώδικα και άλλων αξιόποινων πράξεων, έχει οργανωθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε:

— στη σύνθεση του δικαστηρίου μετέχει δικαστής [HO] ο οποίος έχει διοριστεί με ατομική πράξη του Υπουργού Δικαιοσύνης και προέρχεται από ιεραρχικά κατώτερο δικαστήριο της αμέσως προηγούμενης βαθμίδας, χωρίς να είναι γνωστά τα κριτήρια βάσει των οποίων ο Υπουργός Δικαιοσύνης διόρισε τον εν λόγω δικαστή, ενώ το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει δικαστικό έλεγχο μιας τέτοιας αποφάσεως και παρέχει στον Υπουργό Δικαιοσύνης τη δυνατότητα να ανακαλέσει ανά πάσα στιγμή τον διορισμό του δικαστή στη θέση αυτή·

- 2) Συντρέχει περίπτωση παραβιάσεως των επιταγών και απαιτήσεων που διαλαμβάνονται στο πρώτο ερώτημα, όταν οι διάδικοι μπορούν να προσβάλουν την απόφαση που εκδίδεται στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας όπως η περιγραφόμενη στο πρώτο ερώτημα, ασκώντας έκτακτο ένδικο μέσο ενώπιον δικαστηρίου, όπως το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο, Πολωνία), του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα κατά το εσωτερικό δίκαιο, ενώ το εθνικό δίκαιο επιβάλλει στον πρόεδρο της μονάδας που είναι επιφορτισμένη με την οργάνωση του εν λόγω δικαστηρίου (τμήματος), το οποίο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί του ενδίκου μέσου, την υποχρέωση κατανομής των υποθέσεων σύμφωνα με αλφαβητικό κατάλογο των δικαστών του τμήματος αυτού, απαγορεύοντας ρητά την παράλειψη οιοδήποτε δικαστή, ενώ στην κατανομή των υποθέσεων μετέχει και πρόσωπο το οποίο διορίζεται κατόπιν προτάσεως συλλογικού οργάνου, όπως το Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο), που απαρτίζεται από δικαστές:

- α) οι οποίοι επιλέγονται από τμήμα του Κοινοβουλίου το οποίο ψηφίζει συλλογικά επί του καταλόγου υποψηφίων που έχει συνταχθεί προηγουμένως από κοινοβουλευτική επιτροπή και απαρτίζεται από υποψηφίους τους οποίους έχουν υποδείξει οι κοινοβουλευτικές ομάδες ή όργανο του ως άνω τμήματος, βάσει των προτάσεων ομάδων δικαστών ή πολιτών, πράγμα που σημαίνει ότι, κατά την εκλογική διαδικασία, οι υποψήφιοι δέχονται σε τρεις περιπτώσεις στήριξη από πολιτικούς·
- β) οι οποίοι αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα των μελών του οργάνου αυτού, η οποία επαρκεί για τη λήψη αποφάσεων περί υποβολής αιτήσεων διορισμού σε δικαστικές θέσεις, καθώς και άλλων δεσμευτικών αποφάσεων που απαιτούνται από το εθνικό δίκαιο;

- 3) Ποια έννομα αποτελέσματα, από απόψεως του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων και επιταγών που μνημονεύονται στο πρώτο ερώτημα, παράγει απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας η οποία έχει οργανωθεί με τον περιγραφόμενο στο πρώτο ερώτημα τρόπο, καθώς και απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον του Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο), όταν στην έκδοση της εν λόγω αποφάσεως μετείχε πρόσωπο όπως το περιγραφόμενο στο δεύτερο ερώτημα;
- 4) Εξαρτά το δίκαιο της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που παρατίθενται στο πρώτο ερώτημα, τα έννομα αποτελέσματα των αποφάσεων για τις οποίες γίνεται λόγος στο τρίτο ερώτημα από το εάν το επιληφθέν δικαστήριο αποφάνθηκε υπέρ ή σε βάρος του κατηγορουμένου;

(¹) ΕΕ 2016, L 65, σ. 1. Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 –
Prokuratura Rejonowa Warszawa-Żoliborz w Warszawie κατά ΧΑ, ΥΖ**

(Υπόθεση C-749/19)

(2020/C 54/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Prokuratura Rejonowa Warszawa-Żoliborz w Warszawie
κατά
ΧΑ, ΥΖ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο σε συνδυασμό με το άρθρο 2 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την αξία του κράτους δικαίου που αυτό κατοχυρώνει, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2 σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 22 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου την έννοια ότι παραβιάζονται οι επιταγές της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, συμπεριλαμβανομένης της δικαστικής ανεξαρτησίας, και οι απαιτήσεις που απορρέουν από το τεκμήριο αθωότητας, όταν μια δικαστική διαδικασία, όπως η ποινική διαδικασία σε βάρος προσώπου το οποίο κατηγορείται για τέλεση του αδικήματος του άρθρου 280, παράγραφος 1, του πολωνικού ποινικού κώδικα και άλλων αξιόποινων πράξεων, έχει οργανωθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε:
 - στη σύνθεση του δικαστηρίου μετέχει δικαστής ο οποίος έχει διοριστεί με ατομική πράξη του Υπουργού Δικαιοσύνης και προέρχεται από ιεραρχικά κατώτερο δικαστήριο της αμέσως προηγούμενης βαθμίδας, χωρίς να είναι γνωστά τα κριτήρια βάσει των οποίων ο Υπουργός Δικαιοσύνης διόρισε τον εν λόγω δικαστή, ενώ το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει δικαστικό έλεγχο μιας τέτοιας αποφάσεως και παρέχει στον Υπουργό Δικαιοσύνης τη δυνατότητα να ανακαλέσει ανά πάσα στιγμή τον διορισμό του δικαστή στη θέση αυτή·
- 2) Συντρέχει περίπτωση παραβιάσεως των επιταγών και απαιτήσεων που διαλαμβάνονται στο πρώτο ερώτημα, όταν οι διάδικοι μπορούν να προσβάλουν την απόφαση που εκδίδεται στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας όπως η περιγραφόμενη στο πρώτο ερώτημα, ασκώντας έκτακτο ένδικο μέσο ενώπιον δικαστηρίου, όπως το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο, Πολωνία), του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα κατά το εσωτερικό δίκαιο, ενώ το εθνικό δίκαιο επιβάλλει στον πρόεδρο της μονάδας που είναι επιφορτισμένη με την οργάνωση του εν λόγω δικαστηρίου (τμήματος), το οποίο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί του ενδίκου μέσου, την υποχρέωση κατανομής των υποθέσεων σύμφωνα με αλφαβητικό κατάλογο των δικαστών του τμήματος αυτού, απαγορεύοντας ρητά την παράλειψη οιοδήποτε δικαστή, ενώ στην κατανομή των υποθέσεων μετέχει και πρόσωπο το οποίο διορίζεται κατόπιν προτάσεως συλλογικού οργάνου, όπως το Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο), που απαρτίζεται από δικαστές:
 - α) οι οποίοι επιλέγονται από τμήμα του Κοινοβουλίου το οποίο ψηφίζει συλλογικά επί του καταλόγου υποψηφίων που έχει συνταχθεί προηγουμένως από κοινοβουλευτική επιτροπή και απαρτίζεται από υποψηφίους τους οποίους έχουν υποδείξει οι κοινοβουλευτικές ομάδες ή όργανο του ως άνω τμήματος, βάσει των προτάσεων ομάδων δικαστών ή πολιτών, πράγμα που σημαίνει ότι, κατά την εκλογική διαδικασία, οι υποψήφιοι δέχονται σε τρεις περιπτώσεις στήριξη από πολιτικούς·

- β) οι οποίοι αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα των μελών του οργάνου αυτού, η οποία επαρκεί για τη λήψη αποφάσεων περί υποβολής αιτήσεων διορισμού σε δικαστικές θέσεις, καθώς και άλλων δεσμευτικών αποφάσεων που απαιτούνται από το εθνικό δίκαιο;
- 3) Ποια έννομα αποτελέσματα, από απόψεως του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων και επιταγών που μνημονεύονται στο πρώτο ερώτημα, παράγει απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας η οποία έχει οργανωθεί με τον περιγραφόμενο στο πρώτο ερώτημα τρόπο, καθώς και απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου), όταν στην έκδοσή της εν λόγω απόφασεως μετείχε πρόσωπο όπως το περιγραφόμενο στο δεύτερο ερώτημα;
- 4) Εξαρτά το δίκαιο της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που παρατίθενται στο πρώτο ερώτημα, τα έννομα αποτελέσματα των αποφάσεων για τις οποίες γίνεται λόγος στο τρίτο ερώτημα από το εάν το επιληφθέν δικαστήριο αποφάνθηκε υπέρ ή σε βάρος του κατηγορουμένου;

(¹) ΕΕ 2016, L 65, σ. 1. Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 – Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie κατά DT

(Υπόθεση C-750/19)

(2020/C 54/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie

κατά

DT

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο σε συνδυασμό με το άρθρο 2 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την αξία του κράτους δικαίου που αυτό κατοχυρώνει, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2 σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 22 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου την έννοια ότι παραβιάζονται οι επιταγές της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, συμπεριλαμβανομένης της δικαστικής ανεξαρτησίας, και οι απαιτήσεις που απορρέουν από το τεκμήριο αθωότητας, όταν μια δικαστική διαδικασία, όπως η ποινική διαδικασία σε βάρος προσώπου το οποίο κατηγορείται για τέλεση του αδικήματος του άρθρου 62, παράγραφος 2, του πολωνικού ποινικού κώδικα και άλλων αξιόποινων πράξεων, έχει οργανωθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε:

— στη σύνθεση του δικαστηρίου μετέχει δικαστής (JM) ο οποίος έχει διοριστεί με ατομική πράξη του Υπουργού Δικαιοσύνης και προέρχεται από ιεραρχικά κατώτερο δικαστήριο της αμέσως προηγούμενης βαθμίδας, χωρίς να είναι γνωστά τα κριτήρια βάσει των οποίων ο Υπουργός Δικαιοσύνης διόρισε τον εν λόγω δικαστή, ενώ το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει δικαστικό έλεγχο μιας τέτοιας αποφάσεως και παρέχει στον Υπουργό Δικαιοσύνης τη δυνατότητα να ανακαλέσει ανά πάσα στιγμή τον διορισμό του δικαστή στη θέση αυτή·

- 2) Συντρέχει περίπτωση παραβίασεως των επιταγών και απαιτήσεων που διαλαμβάνονται στο πρώτο ερώτημα, όταν οι διάδικοι μπορούν να προσβάλουν την απόφαση που εκδίδεται στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας όπως η περιγραφόμενη στο πρώτο ερώτημα, ασκώντας έκτακτο ένδικο μέσο ενώπιον δικαστηρίου, όπως το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο, Πολωνία), του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα κατά το εσωτερικό δίκαιο, ενώ το εθνικό δίκαιο επιβάλλει στον πρόεδρο της μονάδας που είναι επιφορτισμένη με την οργάνωση του εν λόγω δικαστηρίου (τμήματος), το οποίο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί του ενδίκου μέσου, την υποχρέωση κατανομής των υποθέσεων σύμφωνα με αλφαβητικό κατάλογο των δικαστών του τμήματος αυτού, απαγορεύοντας ρητά την παράλειψη οιοδήποτε δικαστή, ενώ στην κατανομή των υποθέσεων μετέχει και πρόσωπο το οποίο διορίζεται κατόπιν προτάσεως συλλογικού οργάνου, όπως το Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο), που απαρτίζεται από δικαστές:
- α) οι οποίοι επιλέγονται από τμήμα του Κοινοβουλίου το οποίο ψηφίζει συλλογικά επί του καταλόγου υποψηφίων που έχει συνταχθεί προηγουμένως από κοινοβουλευτική επιτροπή και απαρτίζεται από υποψηφίους τους οποίους έχουν υποδείξει οι κοινοβουλευτικές ομάδες ή όργανο του ως άνω τμήματος, βάσει των προτάσεων ομάδων δικαστών ή πολιτών, πράγμα που σημαίνει ότι, κατά την εκλογική διαδικασία, οι υποψήφιοι δέχονται σε τρεις περιπτώσεις στήριξη από πολιτικούς·
- β) οι οποίοι αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα των μελών του οργάνου αυτού, η οποία επαρκεί για τη λήψη αποφάσεων περί υποβολής αιτήσεων διορισμού σε δικαστικές θέσεις, καθώς και άλλων δεσμευτικών αποφάσεων που απαιτούνται από το εθνικό δίκαιο;
- 3) Ποια έννομα αποτελέσματα, από απόψεως του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων και επιταγών που μνημονεύονται στο πρώτο ερώτημα, παράγει απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας η οποία έχει οργανωθεί με τον περιγραφόμενο στο πρώτο ερώτημα τρόπο, καθώς και απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου), όταν στην έκδοση της εν λόγω αποφάσεως μετείχε πρόσωπο όπως το περιγραφόμενο στο δεύτερο ερώτημα;
- 4) Εξαρτά το δίκαιο της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που παρατίθενται στο πρώτο ερώτημα, τα έννομα αποτελέσματα των αποφάσεων για τις οποίες γίνεται λόγος στο τρίτο ερώτημα από το εάν το επιληφθέν δικαστήριο αποφάνθηκε υπέρ ή σε βάρος του κατηγορουμένου;

(¹) ΕΕ 2016, L 65, σ. 1. Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 –
Prokuratura Rejonowa w Pruszkowie κατά ZY

(Υπόθεση C-751/19)

(2020/C 54/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Prokuratura Rejonowa w Pruszkowie

κατά

ZY

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο σε συνδυασμό με το άρθρο 2 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την αξία του κράτους δικαίου που αυτό κατοχυρώνει, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2 σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 22 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου την έννοια ότι παραβιάζονται οι επιταγές της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, συμπεριλαμβανομένης της δικαστικής ανεξαρτησίας, και οι απαιτήσεις που απορρέουν από το τεκμήριο αθωότητας, όταν μια δικαστική διαδικασία, όπως η ποινική διαδικασία κατά του καταδικασθέντος που αφορά αίτηση εκδόσεως συγχωνευτικής αποφάσεως, έχει οργανωθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε:
 - στη σύνθεση του δικαστηρίου μετέχει δικαστής (KL) ο οποίος έχει διοριστεί με ατομική πράξη του Υπουργού Δικαιοσύνης και προέρχεται από ιεραρχικά κατώτερο δικαστήριο της αμέσως προηγούμενης βαθμίδας, χωρίς να είναι γνωστά τα κριτήρια βάσει των οποίων ο Υπουργός Δικαιοσύνης διόρισε τον εν λόγω δικαστή, ενώ το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει δικαστικό έλεγχο μιας τέτοιας αποφάσεως και παρέχει στον Υπουργό Δικαιοσύνης τη δυνατότητα να ανακαλέσει ανά πάσα στιγμή τον διορισμό του δικαστή στη θέση αυτή·
- 2) Συντρέχει περίπτωση παραβιάσεως των επιταγών και απαιτήσεων που διαλαμβάνονται στο πρώτο ερώτημα, όταν οι διάδικοι μπορούν να προσβάλουν την απόφαση που εκδίδεται στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας όπως η περιγραφόμενη στο πρώτο ερώτημα, ασκώντας έκτακτο ένδικο μέσο ενώπιον δικαστηρίου, όπως το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο, Πολωνία), του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα κατά το εσωτερικό δίκαιο, ενώ το εθνικό δίκαιο επιβάλλει στον πρόεδρο της μονάδας που είναι επιφορτισμένη με την οργάνωση του εν λόγω δικαστηρίου (τμήματος), το οποίο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί του ενδίκου μέσου, την υποχρέωση κατανομής των υποθέσεων σύμφωνα με αλφαβητικό κατάλογο των δικαστών του τμήματος αυτού, απαγορεύοντας ρητά την παράλειψη οιοδήποτε δικαστή, ενώ στην κατανομή των υποθέσεων μετέχει και πρόσωπο το οποίο διορίζεται κατόπιν προτάσεως συλλογικού οργάνου, όπως το Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο), που απαρτίζεται από δικαστές:
 - α) οι οποίοι επιλέγονται από τμήμα του Κοινοβουλίου το οποίο ψηφίζει συλλογικά επί του καταλόγου υποψηφίων που έχει συνταχθεί προηγουμένως από κοινοβουλευτική επιτροπή και απαρτίζεται από υποψηφίους τους οποίους έχουν υποδείξει οι κοινοβουλευτικές ομάδες ή όργανο του ως άνω τμήματος, βάσει των προτάσεων ομάδων δικαστών ή πολιτών, πράγμα που σημαίνει ότι, κατά την εκλογική διαδικασία, οι υποψήφιοι δέχονται σε τρεις περιπτώσεις στήριξη από πολιτικούς·
 - β) οι οποίοι αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα των μελών του οργάνου αυτού, η οποία επαρκεί για τη λήψη αποφάσεων περί υποβολής αιτήσεων διορισμού σε δικαστικές θέσεις, καθώς και άλλων δεσμευτικών αποφάσεων που απαιτούνται από το εθνικό δίκαιο;
- 3) Ποια έννομα αποτελέσματα, από απόψεις του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων και επιταγών που μνημονεύονται στο πρώτο ερώτημα, παράγει απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας η οποία έχει οργανωθεί με τον περιγραφόμενο στο πρώτο ερώτημα τρόπο, καθώς και απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου), όταν στην έκδοση της εν λόγω αποφάσεως μετείχε πρόσωπο όπως το περιγραφόμενο στο δεύτερο ερώτημα;
- 4) Εξαρτά το δίκαιο της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που παρατίθενται στο πρώτο ερώτημα, τα έννομα αποτελέσματα των αποφάσεων για τις οποίες γίνεται λόγος στο τρίτο ερώτημα από το εάν το επίληφθέν δικαστήριο αποφάνθηκε υπέρ ή σε βάρος του κατηγορουμένου;

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 –
Prokuratura Rejonowa Warszawa - Ursynów w Warszawie κατά AX**

(Υπόθεση C-752/19)

(2020/C 54/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Prokuratura Rejonowa Warszawa - Ursynów w Warszawie

κατά

AX

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο σε συνδυασμό με το άρθρο 2 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την αξία του κράτους δικαίου που αυτό κατοχυρώνει, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2 σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 22 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 (1) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου την έννοια ότι παραβιάζονται οι επιταγές της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, συμπεριλαμβανομένης της δικαστικής ανεξαρτησίας, και οι απαιτήσεις που απορρέουν από το τεκμήριο αθωότητας, όταν μια δικαστική διαδικασία, όπως η ποινική διαδικασία κατά προσώπου το οποίο κατηγορείται για τέλεση του αδικήματος του άρθρου 177, παράγραφος 1, του πολωνικού ποινικού κώδικα και άλλων αξιόποινων πράξεων, έχει οργανωθεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε:
 - στη σύνθεση του δικαστηρίου μετέχει δικαστής (LK) ο οποίος έχει διοριστεί με ατομική πράξη του Υπουργού Δικαιοσύνης και προέρχεται από ιεραρχικά κατώτερο δικαστήριο της αμέσως προηγούμενης βαθμίδας, χωρίς να είναι γνωστά τα κριτήρια βάσει των οποίων ο Υπουργός Δικαιοσύνης διόρισε τον εν λόγω δικαστή, ενώ το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει δικαστικό έλεγχο μιας τέτοιας αποφάσεως και παρέχει στον Υπουργό Δικαιοσύνης τη δυνατότητα να ανακαλέσει ανά πάσα στιγμή τον διορισμό του δικαστή στη θέση αυτή·
- 2) Συντρέχει περίπτωση παραβιάσεως των επιταγών και απαιτήσεων που διαλαμβάνονται στο πρώτο ερώτημα, όταν οι διάδικοι μπορούν να προσβάλουν την απόφαση που εκδίδεται στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας όπως η περιγραφόμενη στο πρώτο ερώτημα, ασκώντας έκτακτο ένδικο μέσο ενώπιον δικαστηρίου, όπως το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο, Πολωνία), του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα κατά το εσωτερικό δίκαιο, ενώ το εθνικό δίκαιο επιβάλλει στον πρόεδρο της μονάδας που είναι επιφορτισμένη με την οργάνωση του εν λόγω δικαστηρίου (τμήματος), το οποίο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί του ενδίκου μέσου, την υποχρέωση κατανομής των υποθέσεων σύμφωνα με αλφαβητικό κατάλογο των δικαστών του τμήματος αυτού, απαγορεύοντας ρητά την παράλειψη οιοδήποτε δικαστή, ενώ στην κατανομή των υποθέσεων μετέχει και πρόσωπο το οποίο διορίζεται κατόπιν προτάσεως συλλογικού οργάνου, όπως το Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο), που απαρτίζεται από δικαστές:
 - α) οι οποίοι επιλέγονται από τμήμα του Κοινοβουλίου το οποίο ψηφίζει συλλογικά επί του καταλόγου υποψηφίων που έχει συνταχθεί προηγουμένως από κοινοβουλευτική επιτροπή και απαρτίζεται από υποψηφίους τους οποίους έχουν υποδείξει οι κοινοβουλευτικές ομάδες ή όργανο του ως άνω τμήματος, βάσει των προτάσεων ομάδων δικαστών ή πολιτών, πράγμα που σημαίνει ότι, κατά την εκλογική διαδικασία, οι υποψήφιοι δέχονται σε τρεις περιπτώσεις στήριξη από πολιτικούς·
 - β) οι οποίοι αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα των μελών του οργάνου αυτού, η οποία επαρκεί για τη λήψη αποφάσεων περί υποβολής αιτήσεων διορισμού σε δικαστικές θέσεις, καθώς και άλλων δεσμευτικών αποφάσεων που απαιτούνται από το εθνικό δίκαιο;

- 3) Ποια έννομα αποτελέσματα, από απόψεις του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων και επιταγών που μνημονεύονται στο πρώτο ερώτημα, παράγει απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας η οποία έχει οργανωθεί με τον περιγραφόμενο στο πρώτο ερώτημα τρόπο, καθώς και απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου), όταν στην έκδοση της εν λόγω αποφάσεως μετείχε πρόσωπο όπως το περιγραφόμενο στο δεύτερο ερώτημα;
- 4) Εξαρτά το δίκαιο της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που παρατίθενται στο πρώτο ερώτημα, τα έννομα αποτελέσματα των αποφάσεων για τις οποίες γίνεται λόγος στο τρίτο ερώτημα από το εάν το επιληφθέν δικαστήριο αποφάνθηκε υπέρ ή σε βάρος του κατηγορουμένου;

(¹) ΕΕ 2016, L 65, σ. 1. Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 –
Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie κατά BV**

(Υπόθεση C-753/19)

(2020/C 54/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie
κατά

BV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο σε συνδυασμό με το άρθρο 2 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την αξία του κράτους δικαίου που αυτό κατοχυρώνει, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2 σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 22 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου την έννοια ότι παραβιάζονται οι επιταγές της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, συμπεριλαμβανομένης της δικαστικής ανεξαρτησίας, και οι απαιτήσεις που απορρέουν από το τεκμήριο αθωότητας, όταν μια δικαστική διαδικασία, όπως η ποινική διαδικασία κατά του καταδικασθέντος που αφορά αίτηση εκδόσεως συγχωνευτικής αποφάσεως, έχει οργανωθεί κατά τέτοιον τρόπο ώστε:
 - στη σύνθεση του δικαστηρίου μετέχει δικαστής (MJ) ο οποίος έχει διοριστεί με ατομική πράξη του Υπουργού Δικαιοσύνης και προέρχεται από ιεραρχικά κατώτερο δικαστήριο της αμέσως προηγούμενης βαθμίδας, χωρίς να είναι γνωστά τα κριτήρια βάσει των οποίων ο Υπουργός Δικαιοσύνης διόρισε τον εν λόγω δικαστή, ενώ το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει δικαστικό έλεγχο μιας τέτοιας αποφάσεως και παρέχει στον Υπουργό Δικαιοσύνης τη δυνατότητα να ανακαλέσει ανά πάσα στιγμή τον διορισμό του δικαστή στη θέση αυτή·
- 2) Συντρέχει περίπτωση παραβιάσεως των επιταγών και απαιτήσεων που διαλαμβάνονται στο πρώτο ερώτημα, όταν οι διάδικοι μπορούν να προσβάλουν την απόφαση που εκδίδεται στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας όπως η περιγραφόμενη στο πρώτο ερώτημα, ασκώντας έκτακτο ένδικο μέσω ενώπιον δικαστηρίου, όπως το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο, Πολωνία), του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα κατά το εσωτερικό δίκαιο, ενώ το εθνικό δίκαιο επιβάλλει στον πρόεδρο της μονάδας που είναι επιφορτισμένη με την οργάνωση του εν λόγω δικαστηρίου (τμήματος), το οποίο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί του ενδίκου μέσου, την υποχρέωση κατανομής των υποθέσεων σύμφωνα με αλφαριθμητικό κατάλογο των δικαστών του τμήματος αυτού, απαγορεύοντας ρητά την παράλειψη οιοδήποτε δικαστή, ενώ στην κατανομή των υποθέσεων μετέχει και πρόσωπο το οποίο διορίζεται κατόπιν προτάσεως συλλογικού οργάνου, όπως το Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο), που απαρτίζεται από δικαστές:
 - α) οι οποίοι επιλέγονται από τμήμα του Κοινοβουλίου το οποίο ψηφίζει συλλογικά επί του καταλόγου υποψηφίων που έχει συνταχθεί προηγουμένως από κοινοβουλευτική επιτροπή και απαρτίζεται από υποψηφίους τους οποίους έχουν υποδείξει οι κοινοβουλευτικές ομάδες ή όργανο του ως άνω τμήματος, βάσει των προτάσεων ομάδων δικαστών ή πολιτών, πράγμα που σημαίνει ότι, κατά την εκλογική διαδικασία, οι υποψήφιοι δέχονται σε τρεις περιπτώσεις στήριξη από πολιτικούς·

- β) οι οποίοι αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα των μελών του οργάνου αυτού, η οποία επαρκεί για τη λήψη αποφάσεων περί υποβολής αιτήσεων διορισμού σε δικαστικές θέσεις, καθώς και άλλων δεσμευτικών αποφάσεων που απαιτούνται από το εθνικό δίκαιο;
- 3) Ποια έννομα αποτελέσματα, από απόψεως του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων και επιταγών που μνημονεύονται στο πρώτο ερώτημα, παράγει απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας η οποία έχει οργανωθεί με τον περιγραφόμενο στο πρώτο ερώτημα τρόπο, καθώς και απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου), όταν στην έκδοση της εν λόγω απόφασης μετείχε πρόσωπο όπως το περιγραφόμενο στο δεύτερο ερώτημα;
- 4) Εξαρτά το δίκαιο της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που παρατίθενται στο πρώτο ερώτημα, τα έννομα αποτελέσματα των αποφάσεων για τις οποίες γίνεται λόγος στο τρίτο ερώτημα από το εάν το επιληφθέν δικαστήριο αποφάνθηκε υπέρ ή σε βάρος του κατηγορουμένου;

(¹) ΕΕ 2016, L 65, σ. 1. Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 15 Οκτωβρίου 2019 –
Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie κατά CU**

(Υπόθεση C-754/19)

(2020/C 54/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Prokuratura Rejonowa Warszawa - Wola w Warszawie

κατά

CU

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο σε συνδυασμό με το άρθρο 2 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την αξία του κράτους δικαίου που αυτό κατοχυρώνει, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2 σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 22 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου την έννοια ότι παραβιάζονται οι επιταγές της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, συμπεριλαμβανομένης της δικαστικής ανεξαρτησίας, και οι απαιτήσεις που απορρέουν από το τεκμήριο αθωότητας, όταν μια δικαστική διαδικασία, όπως η ποινική διαδικασία κατά προσώπου το οποίο κατηγορείται για τέλεση του αδικήματος του άρθρου 296, παράγραφος 2, του πολωνικού ποινικού κώδικα και άλλων αξιόποινων πράξεων, έχει οργανωθεί κατά τέτοιον τρόπο ώστε:

— στη σύνθεση του δικαστηρίου μετέχει δικαστής (ΝΙ) ο οποίος έχει διοριστεί με ατομική πράξη του Υπουργού Δικαιοσύνης και προέρχεται από ιεραρχικά κατώτερο δικαστήριο της αμέσως προηγούμενης βαθμίδας, χωρίς να είναι γνωστά τα κριτήρια βάσει των οποίων ο Υπουργός Δικαιοσύνης διόρισε τον εν λόγω δικαστή, ενώ το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει δικαστικό έλεγχο μιας τέτοιας απόφασης και παρέχει στον Υπουργό Δικαιοσύνης τη δυνατότητα να ανακαλέσει ανά πάσα στιγμή τον διορισμό του δικαστή στη θέση αυτή·

- 2) Συντρέχει περίπτωση παραβίασεως των επιταγών και απαιτήσεων που διαλαμβάνονται στο πρώτο ερώτημα, όταν οι διάδικοι μπορούν να προσβάλουν την απόφαση που εκδίδεται στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας όπως η περιγραφόμενη στο πρώτο ερώτημα, ασκώντας έκτακτο ένδικο μέσο ενώπιον δικαστηρίου, όπως το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο, Πολωνία), του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα κατά το εσωτερικό δίκαιο, ενώ το εθνικό δίκαιο επιβάλλει στον πρόεδρο της μονάδας που είναι επιφορτισμένη με την οργάνωση του εν λόγω δικαστηρίου (τμήματος), το οποίο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί του ενδίκου μέσου, την υποχρέωση κατανομής των υποθέσεων σύμφωνα με αλφαβητικό κατάλογο των δικαστών του τμήματος αυτού, απαγορεύοντας ρητά την παράλειψη οιοδήποτε δικαστή, ενώ στην κατανομή των υποθέσεων μετέχει και πρόσωπο το οποίο διορίζεται κατόπιν προτάσεως συλλογικού οργάνου, όπως το Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο), που απαρτίζεται από δικαστές:
- α) οι οποίοι επιλέγονται από τμήμα του Κοινοβουλίου το οποίο ψηφίζει συλλογικά επί του καταλόγου υποψηφίων που έχει συνταχθεί προηγουμένως από κοινοβουλευτική επιτροπή και απαρτίζεται από υποψηφίους τους οποίους έχουν υποδείξει οι κοινοβουλευτικές ομάδες ή όργανο του ως άνω τμήματος, βάσει των προτάσεων ομάδων δικαστών ή πολιτών, πράγμα που σημαίνει ότι, κατά την εκλογική διαδικασία, οι υποψήφιοι δέχονται σε τρεις περιπτώσεις στήριξη από πολιτικούς·
- β) οι οποίοι αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα των μελών του οργάνου αυτού, η οποία επαρκεί για τη λήψη αποφάσεων περί υποβολής αιτήσεων διορισμού σε δικαστικές θέσεις, καθώς και άλλων δεσμευτικών αποφάσεων που απαιτούνται από το εθνικό δίκαιο;
- 3) Ποια έννομα αποτελέσματα, από απόψεως του δικαίου της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων και επιταγών που μνημονεύονται στο πρώτο ερώτημα, παράγει απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας η οποία έχει οργανωθεί με τον περιγραφόμενο στο πρώτο ερώτημα τρόπο, καθώς και απόφαση εκδοθείσα στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον του Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο), όταν στην έκδοση της εν λόγω αποφάσεως μετείχε πρόσωπο όπως το περιγραφόμενο στο δεύτερο ερώτημα;
- 4) Εξαρτά το δίκαιο της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που παρατίθενται στο πρώτο ερώτημα, τα έννομα αποτελέσματα των αποφάσεων για τις οποίες γίνεται λόγος στο τρίτο ερώτημα από το εάν το επιληφθέν δικαστήριο αποφάνθηκε υπέρ ή σε βάρος του κατηγορουμένου;

(¹) ΕΕ 2016, L 65, σ. 1. Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Apelacyjny w Krakowie (Πολωνία) στις 18 Οκτωβρίου 2019 – D.S. κατά S.P., A.P., D.K., Sz. w K.

(Υπόθεση C-763/19)

(2020/C 54/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Apelacyjny w Krakowie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: D.S.

Εφεσίβλητοι: S.P., A.P., D.K., Sz. w K.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) την έννοια ότι δεν αποτελεί ανεξάρτητο δικαστή, κατά την έννοια του ενωσιακού δικαίου, πρόσωπο διορισθέν στη θέση του δικαστή κατά κατάφωρη παράβαση των κανόνων δικαίου κράτους μέλους σχετικά με τον διορισμό των δικαστών, παράβαση συνιστάμενη ιδίως στον διορισμό του εν λόγω προσώπου στη θέση του δικαστή κατόπιν υποδείξεως οργάνου μη παρέχοντος εχέγγυα ανεξαρτησίας από τα όργανα της εκτελεστικής και νομοθετικής εξουσίας καθώς και αμεροληψίας, λόγω συστημικού αποκλεισμού του δικαστικού ελέγχου της νομιμότητας της διαδικασίας διορισμού, αλλά και συνιστάμενη στον διορισμό του εν λόγω προσώπου στη θέση του δικαστή παρά την προηγούμενη άσκηση προσφυγής ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου [του Naczelny Sąd Administracyjny (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου)] κατά της απόφασης εθνικής αρχής [της Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου)], η οποία περιλαμβάνει πρόταση διορισμού του ενδιαφερόμενου προσώπου στη θέση του δικαστή, παρά την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης αυτής σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και παρά τη μη περάτωση της διαδικασίας ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου) πριν από την επίδοση της πράξης διορισμού;
- και, ως εκ τούτου, δεν είναι ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης, το δικαστήριο στη σύνθεσή του οποίου μετέχουν πρόσωπα διορισθέντα υπό τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης επί του πρώτου ερωτήματος, έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) την έννοια ότι η απόφαση που εκδίδεται από δικαστή και από δικαστήριο τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας, το οποίο έχει την περιγραφόμενη στο πρώτο ερώτημα σύνθεση, δεν αποτελεί δικαστική απόφαση από νομικής απόψεως (είναι ανυπόστατη απόφαση) σύμφωνα με τις διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η σχετική δε εκτίμηση μπορεί να πραγματοποιηθεί από τακτικό δικαστήριο που πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να θεωρηθεί δικαστήριο κατά την έννοια της νομοθεσίας της Ένωσης;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sąd Apelacyjny w Krakowie (Πολωνία) στις 18 Οκτωβρίου 2019 – C. S.A. w P. κατά Συνδίκου πτωχεύσεως της I.T. w O. υπό εκκαθάριση

(Υπόθεση C-764/19)

(2020/C 54/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Apelacyjny w Krakowie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: C. S.A. w P.

Εφεσίβλητος: Συνδίκος πτωχεύσεως της I.T. w O. υπό εκκαθάριση

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) την έννοια ότι δεν αποτελεί ανεξάρτητο δικαστή, κατά την έννοια του ενωσιακού δικαίου, πρόσωπο διορισθέν στη θέση του δικαστή κατά κατάφωρη παράβαση των κανόνων δικαίου κράτους μέλους σχετικά με τον διορισμό των δικαστών, παράβαση συνιστάμενη ιδίως στον διορισμό του εν λόγω προσώπου στη θέση του δικαστή κατόπιν υποδείξεως οργάνου μη παρέχοντος εχέγγυα ανεξαρτησίας από τα όργανα της εκτελεστικής και νομοθετικής εξουσίας καθώς και αμεροληψίας, λόγω συστημικού αποκλεισμού του δικαστικού ελέγχου της νομιμότητας της διαδικασίας

διορισμού, αλλά και συνιστάμενη στον διορισμό του εν λόγω προσώπου στη θέση του δικαστή παρά την προηγούμενη άσκηση προσφυγής ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου [του Naczelny Sąd Administracyjny (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου)] κατά της απόφασης εθνικής αρχής [της Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου)], η οποία περιλαμβάνει πρόταση διορισμού του ενδιαφερόμενου προσώπου στη θέση του δικαστή, παρά την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης αυτής σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και παρά τη μη περάτωση της διαδικασίας ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου) πριν από την επίδοση της πράξης διορισμού;

— και, ως εκ τούτου, δεν είναι ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης, το δικαστήριο στη σύνθεση του οποίου μετέχουν πρόσωπα διορισθέντα υπό τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης επί του πρώτου ερωτήματος, έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) την έννοια ότι η απόφαση που εκδίδεται από δικαστή και από δικαστήριο τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας, το οποίο έχει την περιγραφόμενη στο πρώτο ερώτημα σύνθεση, δεν αποτελεί δικαστική απόφαση από νομικής απόψεως (είναι ανυπόστατη απόφαση) σύμφωνα με τις διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η σχετική δε εκτίμηση μπορεί να πραγματοποιηθεί από τακτικό δικαστήριο που πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να θεωρηθεί δικαστήριο κατά την έννοια της νομοθεσίας της Ένωσης;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Apelacyjny w Krakowie (Πολωνία) στις 18 Οκτωβρίου 2019 – M.Ś., I.Ś. κατά R.B.P. Spółka Akcyjna

(Υπόθεση C-765/19)

(2020/C 54/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Apelacyjny w Krakowie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες/εκκαλούσες: M.Ś., I.Ś.

Εφεσίβλητη: R.B.P. Spółka Akcyjna

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) την έννοια ότι δεν αποτελεί ανεξάρτητο δικαστή, κατά την έννοια του ενωσιακού δικαίου, πρόσωπο διορισθέν στη θέση του δικαστή κατά κατάφωρη παράβαση των κανόνων δικαίου κράτους μέλους σχετικά με τον διορισμό των δικαστών, παράβαση συνιστάμενη ιδίως στον διορισμό του εν λόγω προσώπου στη θέση του δικαστή κατόπιν υποδείξεως οργάνου μη παρέχοντος εχέγγυα ανεξαρτησίας από τα όργανα της εκτελεστικής και νομοθετικής εξουσίας καθώς και αμεροληψίας, λόγω συστημικού αποκλεισμού του δικαστικού ελέγχου της νομιμότητας της διαδικασίας διορισμού, αλλά και συνιστάμενη στον διορισμό του εν λόγω προσώπου στη θέση του δικαστή παρά την προηγούμενη άσκηση προσφυγής ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου [του Naczelny Sąd Administracyjny (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου)] κατά της απόφασης εθνικής αρχής [της Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου)], η οποία περιλαμβάνει πρόταση διορισμού του ενδιαφερόμενου προσώπου στη θέση του δικαστή, παρά την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης αυτής σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και παρά τη μη περάτωση της διαδικασίας ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου) πριν από την επίδοση της πράξης διορισμού;

— και, ως εκ τούτου, δεν είναι ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης, το δικαστήριο στη σύνθεση του οποίου μετέχουν πρόσωπα διορισθέντα υπό τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης επί του πρώτου ερωτήματος, έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 2, το άρθρο 4, παράγραφος 3, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) την έννοια ότι η απόφαση που εκδίδεται από δικαστή και από δικαστήριο τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας, το οποίο έχει την περιγραφόμενη στο πρώτο ερώτημα σύνθεση, δεν αποτελεί δικαστική απόφαση από νομικής απόψεως (είναι ανυπόστατη απόφαση) σύμφωνα με τις διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η σχετική δε εκτίμηση μπορεί να πραγματοποιηθεί από τακτικό δικαστήριο που πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να θεωρηθεί δικαστήριο κατά την έννοια της νομοθεσίας της Ένωσης;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Braşov (Ρουμανία) στις 24 Οκτωβρίου 2019 – Ποινική δίκη κατά LG, MH

(Υπόθεση C-790/19)

(2020/C 54/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Braşov

Κατηγορούμενοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

LG, MH

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο α, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής ⁽¹⁾, την έννοια ότι το πρόσωπο που τελεί την υλική πράξη που συνιστά το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες είναι πάντοτε πρόσωπο διαφορετικό από εκείνο που διαπράττει το κύριο αδίκημα (το πρώτο αδίκημα από το οποίο προέρχονται τα χρήματα που αποτελούν αντικείμενο της νομιμοποίησης);

⁽¹⁾ ΕΕ 2015, L 141, σ. 73.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) στις 4 Νοεμβρίου 2019 – Ποινική διαδικασία κατά FQ, GP, HO, IN, JM

(Υπόθεση C-811/19)

(2020/C 54/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

FQ, GP, HO, IN, JM

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το άρθρο 325, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 58 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής ⁽¹⁾, το άρθρο 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης ⁽²⁾, που καταρτίζεται βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 26ης Ιουνίου 1995, την έννοια ότι αντιτίθενται στην έκδοση αποφάσεως εκ μέρους οργάνου ξένου προς τη δικαστική εξουσία, ήτοι του Curtea Constituțională a României (Συνταγματικού Δικαστηρίου της Ρουμανίας), το οποίο αποφαίνεται επί δικονομικής ενστάσεως έλλειψης νομιμότητας της σύνθεσης του δικαστικού σχηματισμού, υπό το πρίσμα της αρχής της ειδικευσης των δικαστών του Înalta Curte de Casație și Justiție (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Ρουμανία) (το οποίο δεν προβλέπεται στο ρουμανικό Σύνταγμα), και το οποίο επιβάλλει σε ένα δικαιοδοτικό όργανο να αναπέμψει τις υποθέσεις που βρίσκονται στο στάδιο της εφέσεως (η οποία έχει μεταβιβαστικό αποτέλεσμα), με σκοπό την επανεξέτασή τους στο πλαίσιο του αρχικού διαδικαστικού σταδίου ενώπιον του ίδιου δικαιοδοτικού οργάνου;
- 2) Έχουν το άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και το άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι δεν επιτρέπουν σε όργανο ξένο προς τη δικαστική εξουσία να κρίνει παράνομη τη σύνθεση του δικαστικού σχηματισμού τμήματος του Ανωτάτου δικαιοδοτικού οργάνου (σχηματισμού απαρτιζόμενου από εν ενεργεία δικαστές, οι οποίοι, κατά τον χρόνο της προαγωγής τους, πληρούσαν, μεταξύ άλλων, το κριτήριο της ειδικευσης, το οποίο απαιτείτο για την προαγωγή τους στο ποινικό τμήμα του Ανωτάτου δικαιοδοτικού οργάνου);
- 3) Έχει η υπεροχή του δικαίου της Ένωσης την έννοια ότι επιτρέπει σε εθνικό δικαστήριο να μην εφαρμόσει απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, η οποία ερμηνεύει έναν ιεραρχικά κατώτερο του Συντάγματος κανόνα, σχετικό με την οργάνωση του Înalta Curte de Casație și Justiție (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου), ο οποίος περιλαμβάνεται στην εθνική νομοθεσία για την πρόληψη, τον εντοπισμό και τον ποινικό κολασμό της δωροδοκίας, κανόνα ο οποίος ερμηνεύεται παγίως με τον ίδιο τρόπο, επί δεκαέξι έτη, από δικαιοδοτικό όργανο;
- 4) Περιλαμβάνει η [α]ρχή της ελεύθερης πρόσβασης στη δικαιοσύνη, σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την ειδικευση των δικαστών και τη συγκρότηση ειδικευμένων σχηματισμών σε ανώτατο δικαιοδοτικό όργανο;

⁽¹⁾ ΕΕ 2015, L 141, σ. 73.

⁽²⁾ ΕΕ 2017, L 198, σ. 29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) στις 5 Νοεμβρίου 2019 – Flavourstream SRL κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor - Direcția Regională Vamală Brașov - Biroul Vamal de Interior Sibiu

(Υπόθεση C-822/19)

(2020/C 54/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Alba Iulia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες και πρωτοδίκως καθών: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor - Direcția Regională Vamală Brașov - Biroul Vamal de Interior Sibiu

Εφεσίβλητη και πρωτοδίκως προσφεύγουσα: Flavourstream SRL

Προδικαστικό ερώτημα

Κατ' ορθή ερμηνεία της ονοματολογίας που εμφανίζεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 2016/1821 ⁽¹⁾, πρέπει το προϊόν «AURIC GMO FREE» που αποτελεί το αντικείμενο της υπό κρίση διαφοράς να καταταγεί στη δασμολογική διάκριση 17 029 095 ή στη διάκριση 29 124 900 της εν λόγω ονοματολογίας;

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/1821 της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2016, σχετικά με την τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 2016, L 294, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Vicenza (Ιταλία) στις 15 Νοεμβρίου 2019 – AV κατά Ministero della Giustizia, Repubblica italiana

(Υπόθεση C-834/19)

(2020/C 54/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Vicenza

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: AV

Εναγόμενοι: Ministero della Giustizia, Repubblica italiana

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στη διασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας των οδηγιών 97/81/ΕΚ ⁽¹⁾ και 1999/70/ΕΚ ⁽²⁾ εθνική πρακτική που εξαιρεί από την έννοια του «εργαζομένου με μερική απασχόληση» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 2 της συμφωνίας-πλαίσιο, η οποία προσαρτάται στην οδηγία 97/81/ΕΚ, και από την έννοια του «εργαζομένου ορισμένου χρόνου» που διαλαμβάνεται στη ρήτρα 2 της συμφωνίας-πλαίσιο, η οποία προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ, τον έκτακτο δικαστή που εκτελεί εργασιακά καθήκοντα όπως τα ανωτέρω περιγραφόμενα, που χαρακτηρίζουν την παροχή εργασίας από την AV;

⁽¹⁾ Οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES - Παράρτημα: Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης (ΕΕ 1998, L 14, σ. 9).

⁽²⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Πορτογαλία) στις 19 Νοεμβρίου 2019 – Super Bock Bebidas S.A. κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-837/19)

(2020/C 54/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Super Bock Bebidas S.A.

Καθής: Autoridade Tributária e Aduaneira

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επέτρεπε το άρθρο 17, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977 (καθ' ο μέρος όριζε ότι τα κράτη μέλη «δύνανται να διατηρήσουν όλες τις εξαιρέσεις, τις οποίες προβλέπει η εθνική τους νομοθεσία κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος της παρούσης οδηγίας»), σε νέο κράτος μέλος να θεσπίσει στην εσωτερική του νομοθεσία, κατά την ημερομηνία της προσχωρήσεώς του, εξαιρέσεις από το δικαίωμα προς έκπτωση του ΦΠΑ;
- 2) Έχει το άρθρο 17, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας ταυτόσημο περιεχόμενο με το άρθρο 176, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112/EK ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006 (καθ' ο μέρος ορίζει ότι τα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Κοινότητα μετά την 1η Ιανουαρίου 1979 μπορούν να διατηρήσουν όλες τις εξαιρέσεις που προέβλεπε η ισχύουσα την ημερομηνία προσχωρήσεώς τους εθνική τους νομοθεσία), όσον αφορά την κρίσιμη ημερομηνία προκειμένου να καθοριστεί ποιες «εξαιρέσεις που προέβλεπε η εθνική τους νομοθεσία» μπορούν να διατηρηθούν;
- 3) Στην περίπτωση κατά την οποία η Πορτογαλία μπορούσε, υπό το πρίσμα της έκτης οδηγίας, να διατηρήσει όλες τις εξαιρέσεις που προέβλεπε η εθνική της νομοθεσία την 1η Ιανουαρίου 1989, ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της έκτης οδηγίας στην Πορτογαλία, πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία 2006/112/EK, η οποία προβλέπει ως κρίσιμη ημερομηνία την ημερομηνία της προσχωρήσεως (1η Ιανουαρίου 1986), μετέβαλε τη δυνατότητα αυτή;
- 4) Απαγορεύει το άρθρο 176, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, να τεθούν, κατά την ημερομηνία προσχωρήσεως της Πορτογαλίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, σε ισχύ κανόνες (όπως αυτοί του άρθρου 21, παράγραφος 1, του κώδικα περί φόρου προστιθέμενης αξίας) οι οποίοι προβλέπουν τον αποκλεισμό του δικαιώματος προς έκπτωση του φόρου σε σχέση με συγκεκριμένα έξοδα (συμπεριλαμβανομένων των εξόδων διαμονής, διατροφής, ποτών, ενοικιάσεως οχημάτων, καυσίμων και διοδίων), στην περίπτωση κατά την οποία οι εν λόγω κανόνες είχαν ήδη δημοσιευθεί και η έναρξη ισχύος τους, ενώ είχε αρχικώς οριστεί για χρόνο πρότερο της προσχωρήσεως, μετατέθηκε για την ημερομηνία προσχωρήσεως;
- 5) Έχουν το άρθρο 168, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112 και η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας την έννοια ότι απαγορεύουν τη διατήρηση στην εσωτερική νομοθεσία κρατών μελών κανόνων εξαιρέσεως από το δικαίωμα προς έκπτωση (όπως οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 21, παράγραφος 1, του κώδικα περί ΦΠΑ, σχετικά με έξοδα διαμονής, διατροφής, ποτών, ενοικιάσεως οχημάτων, καυσίμων και διοδίων), οι οποίοι εφαρμόζονται ακόμη και όταν αποδεικνύεται ότι τα αποκτηθέντα αγαθά και υπηρεσίες χρησιμοποιήθηκαν για τους σκοπούς των φορολογητέων πράξεων του υποκειμένου στον φόρο;
- 6) Απαγορεύουν το άρθρο 176 της οδηγίας 2006/112 και η αρχή της αναλογικότητας την εφαρμογή εξαιρέσεων από το δικαίωμα προς έκπτωση που δεν προβλέπονται στην οδηγία αυτήν, αλλά που τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρήσουν δυνάμει του δευτέρου εδαφίου του εν λόγω άρθρου, όταν αποδεικνύεται ότι τα επίμαχα έξοδα έχουν αυστηρώς επαγγελματική φύση και τα αγαθά και οι υπηρεσίες χρησιμοποιήθηκαν για τους σκοπούς των φορολογητέων πράξεων του υποκειμένου στον φόρο;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών - Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

⁽²⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) στις 20 Νοεμβρίου 2019 – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) κατά BT

(Υπόθεση C-843/19)

(2020/C 54/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Εφεσίβλητη: BT

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο εθνική ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου 208, [παράγραφος 1,] στοιχείο c, του ley General de la Seguridad Social (γενικού νόμου περί κοινωνικής ασφαλίσεως) του 2015, η οποία απαιτεί από όλους τους ασφαλισμένους του γενικού καθεστώτος, προκειμένου να μπορούν να λάβουν εκουσίως πρόωρη σύνταξη, να είναι το ποσό της καταβλητέας σύνταξης, υπολογιζόμενο σύμφωνα με το σύνηθες σύστημα χωρίς να προστίθενται τυχόν συμπληρώματα μέχρι του ποσού του κατώτατου ορίου, τουλάχιστον ίσο με το ποσό της κατώτατης σύνταξης, στο μέτρο που εισάγει έμμεση διάκριση εις βάρος των γυναικών ασφαλισμένων του γενικού καθεστώτος, δεδομένου ότι έχει εφαρμογή σε πολύ μεγαλύτερο αριθμό γυναικών απ' ό,τι ανδρών;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal d'arrondissement (Λουξεμβούργο) στις 21 Νοεμβρίου 2019 – EQ κατά Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

(Υπόθεση C-846/19)

(2020/C 54/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'arrondissement

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: EQ

Καθή: Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Περιλαμβάνει η κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, εδάφιο 2, της οδηγίας 2006/112/EK ⁽¹⁾ έννοια της οικονομικής δραστηριότητας τις υπηρεσίες οι οποίες παρέχονται στο πλαίσιο τριγωνικής σχέσης κατόπιν ανάθεσής τους στον παρέχοντα τις υπηρεσίες από φορέα ο οποίος δεν ταυτίζεται με τον λήπτη των υπηρεσιών;

- 2) Μεταβάλλεται η απάντηση στο πρώτο ερώτημα στην περίπτωση που οι υπηρεσίες παρέχονται στο πλαίσιο καθηκόντων τα οποία έχουν ανατεθεί από ανεξάρτητη δικαστική αρχή;
- 3) Μεταβάλλεται η απάντηση στο πρώτο ερώτημα ανάλογα με το εάν η αμοιβή του παρέχοντος τις υπηρεσίες βαρύνει τον λήπτη των υπηρεσιών ή το κράτος στο οποίο υπάγεται ο φορέας ο οποίος ανέθεσε την παροχή τους;
- 4) Περιλαμβάνει η κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, εδάφιο 2, της οδηγίας 2006/112/EK έννοια της οικονομικής δραστηριότητας την παροχή υπηρεσιών όταν η αμοιβή του παρέχοντος τις υπηρεσίες δεν είναι υποχρεωτική εκ του νόμου και το ύψος της οποίας, οσάκις καταβάλλεται, α) εξαρτάται από εκτίμηση η οποία γίνεται κατά περίπτωση, β) τελεί πάντοτε σε συνάρτηση με την περιουσιακή κατάσταση του λήπτη των υπηρεσιών, και γ) καθορίζεται με βάση είτε ένα κατ' αποκοπήν ποσό, είτε ένα ποσοστό των εισοδημάτων του λήπτη των υπηρεσιών, είτε την αξία των παρασχεθεισών υπηρεσιών;
- 5) Περιλαμβάνει η έννοια «παροχές υπηρεσιών και [...] παραδόσεις αγαθών οι οποίες συνδέονται στενά με την κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση» του άρθρου 123, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, τις υπηρεσίες που παρέχονται στο πλαίσιο καθεστώτος προστασίας ενηλίκων το οποίο θεσπίζεται από τον νόμο και υπόκειται στον έλεγχο ανεξάρτητης δικαστικής αρχής;
- 6) Πρέπει η έννοια των οργανισμών «που το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος αναγνωρίζει ως κοινωνικού χαρακτήρα» του άρθρου 123, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, να ερμηνευθεί, προκειμένου να αναγνωρισθεί ο κοινωνικός χαρακτήρας ενός οργανισμού, υπό την έννοια ότι επιβάλλει ορισμένες απαιτήσεις όσον αφορά το είδος εκμετάλλευσης που ασκεί ο παρέχων τις υπηρεσίες, ή τον κερδοσκοπικό ή μη χαρακτήρα της δραστηριότητας του παρέχοντος τις υπηρεσίες, ή, γενικότερα, ότι περιορίζει μέσω άλλων κριτηρίων ή προϋποθέσεων το πεδίο εφαρμογής της απαλλαγής που προβλέπεται στο άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', ή αρκεί η παροχή υπηρεσιών «οι οποίες συνδέονται στενά με την κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση» για να προσδώσει κοινωνικό χαρακτήρα στον επίμαχο οργανισμό;
- 7) Πρέπει η έννοια των οργανισμών «που το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος αναγνωρίζει ως κοινωνικού χαρακτήρα» του άρθρου 123, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαιτεί την ύπαρξη μηχανισμού αναγνώρισης ο οποίος βασίζεται σε διαδικασία και κριτήρια εκ των προτέρων καθορισμένα, ή δύναται να υπάρξει *ad hoc*, ήτοι κατά περίπτωση, αναγνώριση πραγματοποιούμενη από δικαστική αρχή;
- 8) Επιτρέπει η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, όπως έχει ερμηνευθεί στη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην αρμόδια για την είσπραξη του ΦΠΑ διοικητική αρχή να απαιτεί από τον υποκείμενο σε ΦΠΑ την καταβολή ΦΠΑ για οικονομικές πράξεις που ανάγονται σε περίοδο προγενέστερη της πράξης επιβολής φόρου της διοικητικής αρχής και αφού η εν λόγω διοικητική αρχή είχε κάνει επί μακρόν δεκτές, πριν από την περίοδο αυτή, τις δηλώσεις ΦΠΑ του εν λόγω υποκείμενου στον φόρο στις οποίες δεν περιλαμβάνονταν οικονομικές πράξεις της ίδιας φύσης στις φορολογητέες πράξεις; Υπόκειται σε προϋποθέσεις η σχετική δυνατότητα της αρμόδιας για την είσπραξη του ΦΠΑ διοικητικής αρχής;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Juzgado de lo Social no 26 de Barcelona** (Ισπανία) στις 26 Νοεμβρίου 2019 – LJ κατά INSS (Instituto Nacional de la Seguridad Social)

(Υπόθεση C-861/19)

(2020/C 54/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social nº 26 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: LJ

Καθού: INSS (Instituto Nacional de la Seguridad Social)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί να θεωρηθεί ότι το επίδομα μητρότητας που προβλέπεται στο άρθρο 60 του Ley General de la Seguridad Social (γενικού νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης) (LGSS), του οποίου το ενοποιημένο κείμενο κυρώθηκε με το Real Decreto Legislativo 8/2015 (βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 8/2015), αποτελεί θετικό μέτρο ή δράση που αποσκοπεί στην επίτευξη ουσιαστικής ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών σύμφωνα με το άρθρο 157, παράγραφος 4, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, είναι αντίθετος προς την αρχή της αναλογικότητας, η οποία πρέπει να διέπει κάθε θετικό μέτρο, ο χρονικός περιορισμός [της χορήγησης του επιδόματος μητρότητας] στις συντάξεις στις οποίες θεμελιώθηκε δικαίωμα μετά την 1η Ιανουαρίου 2016, σύμφωνα με τη μόνη τελική διάταξη του Real Decreto Legislativo 8/2015 (βασιλικού νομοθετικού διατάγματος 8/2015);

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal d'instance de Rennes (Γαλλία) στις 27 Νοεμβρίου 2019 – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue κατά OG

(Υπόθεση C-865/19)

(2020/C 54/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'instance de Rennes

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue

Εναγομένη: OG

Προδικαστικό ερώτημα

Σε περίπτωση σύμβασης καταναλωτικής πίστης στην οποία το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο είναι 5,364511 %, μπορεί το αναγραφόμενο συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο ύψους 5,363 % να θεωρηθεί ακριβές βάσει του κανόνα που προβλέπεται στις οδηγίες 98/7/EK της 16ης Φεβρουαρίου 1998 ⁽¹⁾, 2008/48/EK της 23ης Απριλίου 2008 ⁽²⁾ και 2014/17/EE της 4ης Φεβρουαρίου 2014 ⁽³⁾ και ορίζει, ως έχει στη γαλλική γλώσσα, ότι «Le résultat du calcul est exprimé avec une exactitude d'au moins une décimale. Si le chiffre de la décimale suivante est supérieur ou égal à 5, le chiffre de la première décimale sera augmenté de 1» [«Το αποτέλεσμα του υπολογισμού εκφράζεται με ακρίβεια τουλάχιστον ενός δεκαδικού ψηφίου. Εάν το επόμενο δεκαδικό ψηφίο είναι μεγαλύτερο ή ίσο του 5, το αμέσως προηγούμενο δεκαδικό ψηφίο αυξάνεται κατά μία μονάδα»];

⁽¹⁾ Οδηγία 98/7/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (ΕΕ 1998, L 101, σ. 17).

⁽²⁾ Οδηγία 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2008, L 133, σ. 66).

⁽³⁾ Οδηγία 2014/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/EK και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 60, σ. 34).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 26 Νοεμβρίου 2019 –
Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze κατά MI**

(Υπόθεση C-870/19)

(2020/C 54/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Ανααιρεσίβλητος: MI

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 15, [παράγραφος 7, του κανονισμού 3821/85 ⁽¹⁾] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όσον αφορά την ειδική περίπτωση οδηγού οχήματος, επιβάλλει ενιαία υποχρέωση που έχει ως αποτέλεσμα τη διάπραξη ενιαίας παράβασης η οποία επισύρει μία μόνον κύρωση ή μπορεί να συναχθεί ότι επιτρέπει τη σώρευση τόσων παραβάσεων και κυρώσεων όσες οι ημέρες για τις οποίες δεν επιδείχθηκαν τα φύλλα καταγραφής του ταχογράφου εντός του προβλεπόμενου χρονικού διαστήματος («της τρέχουσας ημέρας και των προηγούμενων 28 ημερών»);

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 3821/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, σχετικά με τη συσκευή ελέγχου στον τομέα των οδικών μεταφορών (ΕΕ 1985, L 370, σ. 8).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 26 Νοεμβρίου 2019 –
Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze κατά TB**

(Υπόθεση C-871/19)

(2020/C 54/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Ανααιρεσίβλητος: TB

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 15, [παράγραφος 7, του κανονισμού 3821/85 ⁽¹⁾] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όσον αφορά την ειδική περίπτωση οδηγού οχήματος, επιβάλλει ενιαία υποχρέωση που έχει ως αποτέλεσμα τη διάπραξη ενιαίας παράβασης η οποία επισύρει μία μόνον κύρωση ή μπορεί να συναχθεί ότι επιτρέπει τη σύρρευση τόσων παραβάσεων και κυρώσεων όσες οι ημέρες για τις οποίες δεν επιδείχθηκαν τα φύλλα καταγραφής του ταχογράφου εντός του προβλεπόμενου χρονικού διαστήματος («της τρέχουσας ημέρας και των προηγούμενων 28 ημερών»);

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 3821/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, σχετικά με τη συσκευή ελέγχου στον τομέα των οδικών μεταφορών (ΕΕ 1985, L 370, σ. 8).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2019 η PlasticsEurope κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 20 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-636/17, PlasticsEurope κατά ECHA

(Υπόθεση C-876/19 P)

(2020/C 54/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: PlasticsEurope (εκπρόσωποι: R. Cana, E. Mullier, F. Mattioli, avocats)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων, Γαλλική Δημοκρατία, ClientEarth

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-636/17·
- να ακυρώσει την απόφαση ED/30/2017 του εκτελεστικού διευθυντή του ECHA της 6ης Ιουλίου 2017·
- επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της προσφυγής ακυρώσεως την οποία είχε ασκήσει η νυν αναιρεσείουσα·
- να καταδικάσει τον αντίδικο κατ' αναίρεση στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας, καθώς και στα έξοδα της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της ανατρέσεώς της, η αναιρεσείουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

- A. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον ερμήνευσε εσφαλμένα τον κανονισμό REACH ⁽¹⁾ και καθόσον έκρινε ότι ο ECHA δεν ήταν υποχρεωμένος να αποδείξει, δυνάμει του άρθρου 57, στοιχείο στ', του REACH, ότι υπάρχουν επιστημονικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει η πιθανότητα σοβαρών επιπτώσεων.
- B. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που είχε στη διάθεσή του και κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που τεκμηριώνονταν με τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη διαπιστώνοντας ότι ο ECHA είχε αποδείξει την «πιθανότητα» σοβαρών επιπτώσεων· δεν εκτίμησε εάν ο ECHA είχε πράγματι αξιολογήσει την πληροφορία σχετικά με το ισοδύναμο επίπεδο ανησυχίας και, αντ' αυτού, στηρίχθηκε εσφαλμένως στη διαβεβαίωση του ECHA ότι είχε διαπιστώσει ότι το εν λόγω κριτήριο πληρούνταν· υπέπεσε σε πλάνη καθόσον απέρριψε τον ισχυρισμό της αναιρεσείουσας ως προς την ορθότητα των διαπιστώσεων της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των τροφίμων (EFSA) στην υπό κρίση υπόθεση· υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι οι διαπιστώσεις της EFSA στηρίζουν την απόφαση του ECHA και είναι σύμφωνες με την απόφαση αυτή· παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία υποβλήθηκαν από τους διαδίκους.

- Γ. Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης επιφυλάσσοντας στην αναιρεσείουσα μεταχείριση λιγότερο ευνοϊκή από εκείνη της οποίας έτυχε η ECHA.
- Δ. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β', του κανονισμού REACH και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθόσον δεν εξέτασε τα συμπληρωματικά επιχειρήματα της αναιρεσείουσας σχετικά με τα ενδιάμεσα προϊόντα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 2 Δεκεμβρίου 2019 – FORMAT
Urządzenia i Montaż Przemysłowe κατά Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie**

(Υπόθεση C-879/19)

(2020/C 54/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe

Καθού: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η φράση «πρόσωπο που ασκεί κανονικά μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών», η οποία χρησιμοποιείται στο άρθρο 14, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (⁽¹⁾), ο οποίος τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1992/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006 (⁽²⁾), την έννοια ότι περιλαμβάνει και πρόσωπο το οποίο, στο πλαίσιο και κατά τη διάρκεια ισχύος μίας και μόνο συμβάσεως εργασίας, παρέχει εργασία στο έδαφος τουλάχιστον δύο κρατών μελών, όχι ταυτόχρονα ή παράλληλα, αλλά για συνεχόμενες περιόδους αρκετών μηνών σε κάθε κράτος μέλος οι οποίες διαδέχονται άμεσα η μία την άλλη;

(¹) ΕΕ 1997, L 28, σ. 1.

(²) ΕΕ 2006, L 392, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-884/19 P)

(2020/C 54/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, A. Demeneix, T. Maxian Rusche)

Λοιποί διάδικοι στην αναρετική διαδικασία: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd κατά Επιτροπής·
- να απορρίψει τον πρώτο λόγο της προσφυγής ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ως αβάσιμο·
- να αναπέμψει την υπόθεση όσον αφορά τους δεύτερο έως τέταρτο λόγους της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για την έκδοση νέας αποφάσεως·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και των προηγηθεισών συναφών διαδικασιών, ήτοι των διαδικασιών που οδήγησαν στην έκδοση της πρωτόδικης αποφάσεως, της κατ' αναίρεση αποφάσεως και της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει τρεις λόγους αναίρεσης.

Πρώτον, υφίσταται νομικό σφάλμα στις σκέψεις 55 έως 61 της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως. Στις σκέψεις αυτές, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα τόσο το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', όσο και το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού ⁽¹⁾. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε από τις εν λόγω διατάξεις προϋπόθεση σύμφωνα με την οποία άρνηση αναγνώρισεως του ΚΟΑ ⁽²⁾ χωρεί μόνον όταν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού στην εταιρία που ζητεί να υπαχθεί σε ΚΟΑ θα οδηγούσε σε τεχνητά αποτελέσματα. Με άλλα λόγια, η εκτίμηση πρέπει να αποδεικνύει τις ακριβείς συνέπειες της διαπιστωθείσας στρεβλώσεως επί της λογιστικής καταγραφής της εταιρίας. Ωστόσο, η εν λόγω υποχρέωση απεικονίσεως του αντικτύπου της στρεβλώσεως στις τιμές, το κόστος και τις εισροές υφίσταται μόνον όσον αφορά το πρώτο σκέλος του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, όπου η προϋπόθεση αυτή μνημονεύεται ρητώς. Στην υπόθεση Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, το Δικαστήριο θεμελίωσε την ως άνω προϋπόθεση στο γράμμα της εν λόγω διατάξεως. Δεν υπάρχει περιθώριο επεκτάσεως αυτής της συλλογιστικής κατ' αναλογία και στα πέντε κριτήρια που ορίζει για το ΚΟΑ το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού.

Δεύτερον, υφίστανται πλείονα νομικά σφάλματα στις σκέψεις 62 έως 73 της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως. Αφενός, το κόστος κεφαλαίου συνιστά συντελεστή παραγωγής, ακριβώς όπως και το κόστος εργασίας. Ως εκ τούτου, τα δύο καθεστώτα επιδοτήσεων σχετίζονται άμεσα με το κόστος παραγωγής. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του τη διενεργηθείσα από την Επιτροπή εκτίμηση όσον αφορά τον αντίκτυπο των δύο καθεστώτων επιδοτήσεων στην πρωτόδικως προσφεύγουσα, τόσο όσον αφορά τον προσδιορισμό του κρίσιμου χρονικού διαστήματος όσο και όσον αφορά το συνολικό καταβληθέν ποσό. Αντιθέτως, προέβη σε δική του οικονομική εκτίμηση, υποκαθιστώντας τη διενεργηθείσα από την Επιτροπή εκτίμηση.

Τρίτον, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση βρίθκει διαδικαστικών πλημμελειών. Η πρωτοδικώς προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε την ερμηνεία στην οποία προέβη η Επιτροπή σχετικά με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, αλλά μόνον την εκ μέρους της τελευταίας εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως στα πραγματικά περιστατικά. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε *ultra vires*. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν παρείχε στην Επιτροπή την ευκαιρία να τοποθετηθεί επί της αναπτυχθείσας στο πλαίσιο της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως καινοφανούς ερμηνείας του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, και ως εκ τούτου προσβλήθηκε το δικαίωμα της Επιτροπής σε δίκαιη δίκη.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, διορθωτικό στην ΕΕ 2016, L 44, σ. 20).

(²) Καθεστώς οικονομίας της αγοράς.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2019 η Fortischem a.s. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-121/15, Fortischem κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-890/19 P)

(2020/C 54/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Fortischem a.s. (εκπρόσωποι: C. Arhold, Rechtsanwalt, P. Hodál, M. Staroň, avocats)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, AlzChem AG, πρώην AlzChem Trostberg GmbH, πρώην AlzChem Hart GmbH

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 3 έως 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως (¹)·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος αναίρεσως: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 (²), κρίνοντας ότι, εν προκειμένω, η απόφαση περί ακατήσεως αφορούσε και την ανααιρεσείουσα, παρόλο που αυτή είχε αποκτήσει τα στοιχεία ενεργητικού του λήπτη της ενισχύσεως στην αγοραία αξία τους.

Δεύτερος λόγος αναίρεσως: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν έφερε το βάρος αποδείξεως ως προς το ζήτημα εάν η ενίσχυση είχε μεταβιβάσσει στην ανααιρεσείουσα μέσω της πώλησής των στοιχείων ενεργητικού σε τιμή χαμηλότερη από την αγοραία αξία τους.

Τρίτος λόγος αναίρεσως: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ή παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά, διότι δεν έλαβε υπόψη (σχεδόν αδιάσειστα) τεκμήρια από τα οποία συνάγεται ότι τα στοιχεία ενεργητικού πωλήθηκαν στην αγοραία τιμή.

Τέταρτος λόγος αναίρεσως: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι ερμήνευσε εσφαλμένα την έννοια των κριτηρίων «πεδίο συναλλαγών» και «οικονομική λογική της συναλλαγής» για να στοιχειοθετήσει την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας.

Πέμπτος λόγος αναιρέσεως: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενο ότι η Επιτροπή ορθώς διαπίστωσε την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας με την αιτιολογία ότι δύο από τα ισχύοντα κριτήρια πληρούνταν, ενώ όλα τα υπόλοιπα κριτήρια δεν συνηγορούσαν υπέρ της υπάρξεως οικονομικής συνέχειας.

Έκτος λόγος αναιρέσεως: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο λόγω της εκ μέρους του εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής της κρίσιμης διάταξης η οποία απαγόρευε τις ομαδικές απολύσεις και λόγω του εκ μέρους του εσφαλμένου νομικού χαρακτηρισμού των πραγματικών περιστατικών, στον βαθμό που κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απαγόρευση των ομαδικών απολύσεων συνιστούσε οικονομικό πλεονέκτημα για την NCHZ, ενώ, αντιθέτως, έπρεπε να κρίνει ότι, λόγω του αυξημένου κόστους το οποίο συνεπαγόταν, η εν λόγω απαγόρευση συνιστούσε οικονομική επιβάρυνση, καθώς και στον βαθμό που παρέλειψε να αφαιρέσει από το ποσό της επίμαχης κρατικής ενισχύσεως το ποσό το οποίο αντιστοιχούσε στο αυξημένο κόστος.

Έβδομος λόγος αναιρέσεως: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο υποκαθιστώντας με το δικό του σκεπτικό την αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως, διότι η Επιτροπή δεν θεμελίωσε ούτε εξήγησε με ποιον τρόπο η απαγόρευση των ομαδικών απολύσεων συνιστούσε οικονομικό πλεονέκτημα για την NCHZ.

(¹) Απόφαση (ΕΕ) 2015/1826 της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33797 – (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) την οποία έδωσε σε εφαρμογή η Σλοβακία υπέρ της NCHZ (ΕΕ 2015, L 269, σ. 71).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ 1999, L 83, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Πολωνία) στις 4 Δεκεμβρίου 2019 – Α. κατά Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Υπόθεση C-895/19)

(2020/C 54/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Α.

Καθού: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνουν στο άρθρο 167 σε συνδυασμό με το άρθρο 178 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (¹), εθνικές διατάξεις κατά τις οποίες η άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση του φόρου επί των εισροών για την ίδια φορολογική περίοδο κατά την οποία πρέπει να γίνει η εκκαθάριση του οφειλόμενου φόρου για πράξεις κοινοτικής απόκτησης αγαθών εξαρτάται από την αναγραφή του οφειλόμενου φόρου από τέτοιες πράξεις στην αντίστοιχη φορολογική δήλωση, η οποία πρέπει να υποβληθεί εντός αποκλειστικής προθεσμίας (τρίμηνης στην Πολωνία) από το πέρας του μηνός εντός του οποίου επήλθε η γενεσιουργός αιτία του φόρου για την απόκτηση αγαθών και υπηρεσιών;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2019 η Ιρλανδία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2019 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-755/15 και T-759/15, Λουξεμβούργο και Fiat Chrysler Finance Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-898/19 P)

(2020/C 54/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: M. Browne, A. Joyce, J. Quaney, P. Gallagher SC, S. Kingston, B. Doherty, BL)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Fiat Chrysler Finance Europe, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2019 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-755/15 και T-759/15, Λουξεμβούργο και Fiat Chrysler Finance Europe κατά Επιτροπής·
- να ακυρώσει την απόφαση ⁽¹⁾ της Επιτροπής της 21ης Οκτωβρίου 2015, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ ως προς την εκ μέρους του προσέγγιση σε σχέση με την αποκαλούμενη «αρχή του πλήρους ανταγωνισμού».

Δεύτερος λόγος: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ ως προς την εκ μέρους του ανάλυση σε σχέση με τον επιλεκτικό χαρακτήρα.

Τρίτος λόγος: το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωσή του να παραθέσει αιτιολογία ως προς την απόφασή του.

Τέταρτος λόγος: το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου καθόσον δέχθηκε ότι η Επιτροπή μπορούσε να ελέγξει αποφάσεις των εθνικών φορολογικών αρχών με βάση μια διατυπωθείσα εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία της αρχής του πλήρους ανταγωνισμού που δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθεί και της οποίας το περιεχόμενο είναι άγνωστο.

Πέμπτος λόγος: το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τα άρθρα 4 και 5 ΣΕΕ και κακώς χρησιμοποίησε τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων προκειμένου να εναρμονισθούν οι κανόνες των κρατών μελών σχετικά με την άμεση φορολογία.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2016/2326 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2015, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.38375 (2014/C πρώην 2014/NN), την οποία έθεσε σε εφαρμογή το Λουξεμβούργο υπέρ της Fiat [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2015) 7152] (ΕΕ 2016, L 351, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2019 η Ρουμανία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση T-391/17, Ρουμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-899/19 P)

(2020/C 54/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ρουμανία (εκπρόσωποι: E. Gane, L. Lițu, M. Chicu)

Λοιποί διάδικοι στην κατ' αναίρεση δίκη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ουγγαρία

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κάνει δεκτή την αίτηση αναιρέσεως, να αναірέσει στο σύνολό της την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-391/17, και να αποφανθεί επί της υποθέσεως T-391/17, κάνοντας δεκτή την προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως (ΕΕ) 2017/652,
- ή, επικουρικώς,
- να κάνει δεκτή την αίτηση αναιρέσεως, να αναірέσει στο σύνολό της την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-391/17, και να αναπέμψει την εν λόγω υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό, κατόπιν εκ νέου εξετάσεώς της, να κάνει δεκτή την προσφυγή ακυρώσεως και να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2017/652·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

A. Παράβαση των διατάξεων των Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τις αρμοδιότητες της Ένωσης

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα καθόσον, κατά παράβαση της αρχής της δοτής αρμοδιότητας που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, ΣΕΕ, εξομοιώνει τις αρχές οι οποίες απαριθμούνται στο άρθρο 2 ΣΕΕ με συγκεκριμένη δράση/στόχο που εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΕΕ, και καλεί την Επιτροπή να λάβει συγκεκριμένα μέτρα με κύριο σκοπό τον σεβασμό των δικαιωμάτων των ατόμων που ανήκουν σε εθνικές και γλωσσικές μειονότητες και τη διατήρηση του πλούτου της πολιτιστικής και γλωσσικής πολυμορφίας.

B. Παράβαση του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως της Επιτροπής, διότι κακώς έκρινε ότι η εν λόγω υποχρέωση τηρήθηκε σε σχέση με τις περιστάσεις της υποθέσεως, στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή δεν εξέθεσε τα νομικά ζητήματα που διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στην έκδοση της αποφάσεως ΕΕ 2017/652, και, επιπροσθέτως, μετέβαλε ουσιαδώς την προγενέστερη θέση της, χωρίς όμως να διευκρινίσει ποιες εξελίξεις μεσολάβησαν ώστε να είναι δικαιολογημένη η μεταστροφή της.

Γ. Διαδικαστικές παρατυπίες οι οποίες θίγουν τα συμφέροντα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει ότι υπονομεύθηκε η νομιμότητα της διαδικασίας λόγω του ότι η επ' ακροατηρίου συζήτηση της υποθέσεως T-391/17 επικεντρώθηκε, κατόπιν υποδείξεως του Δικαστηρίου, αποκλειστικώς στα ζητήματα παραδεκτού της προσφυγής ακυρώσεως ενώ, στην εκδοθείσα απόφαση το Γενικό Δικαστήριο ασχολήθηκε αποκλειστικώς με τη βασιμότητά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 6 Δεκεμβρίου 2019 – One Voice, Ligue pour la protection des oiseaux κατά Ministre de la Transition écologique et solidaire

(Υπόθεση C-900/19)

(2020/C 54/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: One Voice, Ligue pour la protection des oiseaux

Καθού: Ministre de la Transition écologique et solidaire

Παραμβαίνουσα: Fédération nationale des Chasseurs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009 ⁽¹⁾, την έννοια ότι εμποδίζουν τα κράτη μέλη να επιτρέπουν τη χρήση μέσων, εγκαταστάσεων ή μεθόδων σύλληψης ή θανάτωσης ικανών να οδηγήσουν σε παρεμπόδιση σύλληψης πτηνών, έστω και σε ελάχιστο αριθμό και σε τελείως προσωρινή βάση; Ποια κριτήρια, αναγόμενα μεταξύ άλλων στην περιορισμένη αναλογία ή έκταση της παρεμπόδισης σύλληψης πτηνών, στον καταρχήν μη θανατηφόρο χαρακτήρα της επιτρεπόμενης μεθόδου θήρας και στην υποχρέωση απελευθέρωσης, χωρίς σοβαρή βλάβη, των πτηνών που συλλαμβάνονται τυχαία, μπορούν ενδεχομένως να ληφθούν υπόψη προκειμένου να θεωρηθεί ότι πληρούνται το κριτήριο επιλεκτικότητας που προβλέπεται από τις διατάξεις αυτές;
- 2) Έχει η οδηγία 2009/147, της 30ής Νοεμβρίου, την έννοια ότι ο σκοπός διατήρησης της χρήσης παραδοσιακών τρόπων και μέσων θήρας πτηνών για ψυχαγωγικούς σκοπούς, στο μέτρο που πληρούνται όλες οι λοιπές προϋποθέσεις για μια τέτοια παρέκκλιση οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', μπορεί να δικαιολογήσει τη μη ύπαρξη άλλων ικανοποιητικών λύσεων κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, επιτρέποντας την παρέκκλιση από την αρχή της απαγόρευσης χρήσης αυτών των τρόπων και μεθόδων θήρας που προβλέπεται στο άρθρο 8 της ίδιας οδηγίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών (ΕΕ 2010, L 20, σ. 7).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Πολωνία) στις 10 Δεκεμβρίου 2019 – E. Sp. z o.o κατά K.S.

(Υπόθεση C-904/19)

(2020/C 54/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: E. Sp. z o.o

Εναγομένη: K.S.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾ [...] και οι αιτιολογικές σκέψεις [20 και 24 της οδηγίας αυτής, οι οποίες αναφέρουν ότι] οι συμβάσεις πρέπει να συντάσσονται με σαφή και κατανοητό τρόπο και ο καταναλωτής πρέπει να έχει πράγματι την ευκαιρία να λάβει γνώση όλων των ρητρών και σε περίπτωση αμφιβολίας πρέπει να υπερισχύσει η πιο ευνοϊκή ερμηνεία για τον καταναλωτή, [καθώς και ότι] οι δικαστικές αρχές και τα διοικητικά όργανα [των κρατών μελών] πρέπει να διαθέτουν τα κατάλληλα και αποτελεσματικά μέσα ώστε να θέτουν τέρμα στην εφαρμογή των καταχρηστικών ρητρών στις συμβάσεις που συνάπτονται με τους καταναλωτές, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου [...] και την αιτιολογική σκέψη 31 της οδηγίας αυτής, έχουν την έννοια ότι στις εν λόγω διατάξεις αντιβαίνει το άρθρο 339 § 2 του k.p.c. (πολωνικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, στο εξής: k.p.c.), το οποίο έχει ερμηνευθεί κατά τρόπο που να επιτρέπει την έκδοση ερήμην αποφάσεως σε υπόθεση [...] η οποία αφορά την αποπληρωμή πιστώσεως χορηγηθείσας σε καταναλωτή [...] ακόμη και όταν ο ενάγων δεν έχει προσκομίσει [...] τη σύμβαση καταναλωτικής πίστης [...] και, επομένως, δεν έχει εξεταστεί αν τυχόν η σύμβαση αυτή περιέχει καταχρηστικές ρήτρες, ούτε έχει ελεγχθεί αν αυτή περιέχει όλα τα απαιτούμενα εκ του νόμου στοιχεία, ενώ παράλληλα το ως άνω άρθρο επιβάλλει να στηρίζεται η εκδιδόμενη ερήμην απόφαση μόνο στους πραγματικούς ισχυρισμούς του ενάγοντος χωρίς ανάλυση των αποδεικτικών στοιχείων για τη διαπίστωση τυχόν «εύλογων αμφιβολιών» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής; Μήπως δε, υπό το πρίσμα των αποφάσεων του Δικαστηρίου της 1ης Οκτωβρίου 2015, ERSTE Bank Hungary (C-32/14, EU:C:2015:637, σκέψη 62), της 10ης Σεπτεμβρίου 2014, Kušionova (C-34/13, EU:C:2014:2189, σκέψη 56), και της 6ης Οκτωβρίου 2009, Asturcom Telecomunicaciones (C-40/08, EU:C:2009:615, σκέψη 47) είναι δυνατή η ερμηνεία του άρθρου 339 § 2 του k.p.c. υπό την έννοια ότι επιτρέπεται η έκδοση ερήμην αποφάσεως στηριζόμενης μόνο στους πραγματικούς ισχυρισμούς του ενάγοντος, σε υπόθεση [που αφορά την αποπληρωμή πιστώσεως χορηγηθείσας σε καταναλωτή] [...], στο πλαίσιο της οποίας ο ενάγων δεν επισύναψε τη σύμβαση στο δικόγραφο της αγωγής και, επομένως, δεν εξετάστηκε αν τυχόν η σύμβαση αυτή περιέχει καταχρηστικές ρήτρες, ούτε ελέγχθηκε αν αυτή περιέχει όλα τα απαιτούμενα εκ του νόμου στοιχεία;
- 2) Πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές [...] και οι αιτιολογικές σκέψεις [20 και 24 της οδηγίας αυτής, οι οποίες αναφέρουν ότι] οι συμβάσεις πρέπει να συντάσσονται με σαφή και κατανοητό τρόπο και ο καταναλωτής πρέπει να έχει πράγματι την ευκαιρία να λάβει γνώση όλων των ρητρών και σε περίπτωση αμφιβολίας πρέπει να υπερισχύσει η πιο ευνοϊκή ερμηνεία για τον καταναλωτή, [καθώς και ότι] οι δικαστικές αρχές και τα διοικητικά όργανα [των κρατών μελών] πρέπει να διαθέτουν τα κατάλληλα και αποτελεσματικά μέσα ώστε να θέτουν τέρμα στην εφαρμογή των καταχρηστικών ρητρών στις συμβάσεις που συνάπτονται με τους καταναλωτές, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου [...] και την αιτιολογική σκέψη 31 της οδηγίας αυτής, έχουν την έννοια ότι στις εν λόγω διατάξεις αντιβαίνει το άρθρο 339 § 2 του k.p.c., το οποίο έχει ερμηνευθεί κατά τρόπο που να μην επιτρέπει την εξέταση από το εθνικό δικαστήριο συμβάσεως [...] καταναλωτικής πίστης η οποία προσκομίστηκε από τον ενάγοντα [...] ώστε να διαπιστωθεί αν τυχόν η σύμβαση αυτή περιέχει καταχρηστικές ρήτρες καθώς και αν αυτή περιέχει όλα τα απαιτούμενα εκ του νόμου στοιχεία, ενώ παράλληλα το ως άνω άρθρο επιβάλλει να στηρίζεται η εκδιδόμενη ερήμην απόφαση μόνο στους πραγματικούς ισχυρισμούς του ενάγοντος χωρίς ανάλυση των αποδεικτικών στοιχείων για τη διαπίστωση τυχόν «εύλογων αμφιβολιών» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής; Μήπως δε, υπό το πρίσμα των αποφάσεων του Δικαστηρίου της 1ης Οκτωβρίου 2015, ERSTE Bank Hungary (C-32/14, EU:C:2015:637, σκέψη 62), της 10ης Σεπτεμβρίου 2014, Kušionova (C-34/13, EU:C:2014:2189, σκέψη 56), και της 6ης Οκτωβρίου 2009, Asturcom Telecomunicaciones (C-40/08, EU:C:2009:615, σκέψη 47) είναι δυνατή η ερμηνεία του άρθρου 339 § 2 του k.p.c. υπό την έννοια ότι επιτρέπεται η έκδοση ερήμην αποφάσεως στηριζόμενης μόνο στους πραγματικούς ισχυρισμούς του ενάγοντος, σε υπόθεση [που αφορά την αποπληρωμή πιστώσεως χορηγηθείσας σε καταναλωτή] [...], χωρίς να εξεταστεί η προσκομισθείσα από τον ενάγοντα σύμβαση που επισυνάφθηκε στο δικόγραφο της αγωγής και, επομένως, χωρίς να εξεταστεί αν τυχόν η σύμβαση αυτή περιέχει καταχρηστικές ρήτρες, ή να ελεγχθεί αν αυτή περιέχει όλα τα απαιτούμενα εκ του νόμου στοιχεία;

⁽¹⁾ ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ 2008, L 133, σ. 66.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Białymstoku (Πολωνία) στις 13 Δεκεμβρίου 2019 –
CNP spółka z o.o. κατά Gefion Insurance A/S**

(Υπόθεση C-913/19)

(2020/C 54/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: CNP spółka z o.o.

Εναγομένη: Gefion Insurance A/S

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 13, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽¹⁾, την έννοια ότι, σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ επιχειρηματία και ασφαλιστικής επιχείρησης, κατά την οποία ο επιχειρηματίας απέκτησε από ζημιωθέντα απαίτηση εκ συμβάσεως ασφαλίσεως αστικής ευθύνης κατά της ασφαλιστικής αυτής επιχείρησης, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να θεμελιώνεται διεθνής δικαιοδοσία βάσει του άρθρου 7, σημείο 2, ή του άρθρου 7, σημείο 5, του κανονισμού;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 7, σημείο 5, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι εταιρία εμπορικού δικαίου που δραστηριοποιείται σε κράτος μέλος και διακανονίζει τις υλικές ζημιές στο πλαίσιο υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης για αυτοκίνητα οχήματα βάσει σύμβασης με ασφαλιστική επιχείρηση εδρεύουσα σε άλλο κράτος μέλος αποτελεί υποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση της επιχείρησής αυτής;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 7, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την έννοια ότι αποτελεί αυτοτελή βάση για τη διεθνή δικαιοδοσία δικαστηρίου κράτους μέλους εντός της περιφέρειας δικαιοδοσίας του οποίου συνέβη το γενησιουργό της ζημίας και ενώπιον του οποίου ο αποκτών την απαίτηση από ζημιωθέντα στο πλαίσιο υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης ασκεί αγωγή κατά ασφαλιστικής επιχείρησης εδρεύουσας σε άλλο κράτος μέλος;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2019 – Πολωνία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-21/18) ⁽¹⁾

(ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ – Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση – Τομείς των οπωροκηπευτικών – Ενίσχυση σε ομάδες παραγωγών — Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Πολωνία – Ελλείψεις σε βασικούς και επικουρικούς ελέγχους – Έλεγχοι των σχεδίων αναγνώρισης και των κριτηρίων αναγνώρισης – Έλεγχοι των αιτήσεων ενίσχυσης – Επιλεξιμότητα των ομάδων παραγωγών – Οικονομική συνοχή – Αναγκαιότητα και επιλεξιμότητα των επενδύσεων – Εύλογος χαρακτήρας των δαπανών – Συστηματικές ελλείψεις – Κίνδυνος για το ΕΓΤΕ – Διορθωτικά μέτρα – Κατ’ αποκοπή διορθώσεις ύψους 25 %)

(2020/C 54/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, M. Pawlicka και D. Krawczyk)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Lewis και A. Stobiecka-Kuik)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για τη μερική ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2017/2014 της Επιτροπής, της 8ης Νοεμβρίου 2017, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2017, L 292, σ. 61).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 104 της 19.3.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2019 – Βουλγαρία κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-22/18) ⁽¹⁾

(ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ – Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση – Δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησε η Βουλγαρία – Αγροτική ανάπτυξη – Ποιότητα των επιτόπιων ελέγχων – Έλεγχος των κριτηρίων επιλεξιμότητας και επιλογής – Δημοσιονομικές διορθώσεις – Εκ των υστέρων έλεγχοι – Μεθοδολογία για τον υπολογισμό των δημοσιονομικών διορθώσεων – Υποτροπή – Διορθωτικά μέτρα – Διαδικασία εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση – Ασφάλεια δικαίου – Αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχειρίσεως – Αναλογικότητα)

(2020/C 54/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Βουλγαρίας (εκπρόσωποι: E. Petranova και L. Zaharieva)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Aquilina, G. Koleva και V. Bottka)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για τη μερική ακύρωση της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2017/2014 της Επιτροπής, της 8ης Νοεμβρίου 2017, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2017, L 292, σ. 61).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 104 της 19.3.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2019 – Wehrheim κατά ΕΚΤ(Υπόθεση T-100/18) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση – Προσωπικό της ΕΚΤ – Αποδοχές – Επίδομα αποδημίας – Κατάργηση – Ευθύνη – Υλική ζημία και ηθική βλάβη – Υπηρεσιακό πταίσμα)

(2020/C 54/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Christine Wehrheim (Offenbach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: N. De Montigny, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: F. von Lindeiner και A. Andrzejewska, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ και του άρθρου 50α του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης τις οποίες η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω του σφάλματος στο οποίο υπέπεσε η ΕΚΤ στο πλαίσιο του καθορισμού των οικονομικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας-ενάγουσας κατά τον χρόνο προσλήψεώς της, γεγονός που οδήγησε σε χορήγηση επιδόματος αποδημίας το οποίο ακολούθως καταργήθηκε.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) να καταβάλει το ποσό των 1 000 ευρώ στην Christine Wehrheim προς χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, πλέον τόκων, από της εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως, με το επιτόκιο που έχει ορίσει η ΕΚΤ για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδοτήσεως προσαυξημένο κατά 3,5 εκατοστιαίες μονάδες, και μέχρι την ημερομηνία καταβολής από την ΕΚΤ του ποσού των 1 000 ευρώ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η C. Wehrheim και η ΕΚΤ φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 152 της 30.4.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2019 – Ελλάδα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-295/18) (¹)

(«ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ – Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση – Δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησε η Ελλάδα – Αγροτική ανάπτυξη – Αποσυνδεδεμένες άμεσες ενισχύσεις – Βασικοί έλεγχοι – Κατ' αποκοπήν δημοσιονομικές διορθώσεις»)

(2020/C 54/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Γ. Κανελλόπουλος, Ι. Παχή, Α. Βασιλοπούλου και Ε. Χρόνη)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και J. Aquilina)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα τη μερική ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2018/304 της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 2018, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2018, L 59, σ. 3).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 249 της 16.7.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2019 – Sta*Ware EDV Beratung κατά EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)

(Υπόθεση T-383/18) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία εκπτώσεως – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης *businessNavi* – Ουσιαστική χρήση του σήματος – Μερική έκπτωση – Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001])

(2020/C 54/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sta*Ware EDV Beratung GmbH (Starnberg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Bölling και M. Graf, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Hanne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Accelerate IT Consulting GmbH (Ahlen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. Hofmann, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Μαΐου 2018 (υπόθεση R 434/2017-5), σχετικά με διαδικασία εκπτώσεως μεταξύ Sta*Ware EDV Beratung και Accelerate IT Consulting.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Sta*Ware EDV Beratung GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 294 της 20.8.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2019 – XG κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-504/18) ⁽¹⁾****(Προσωπικό ιδιωτικής εταιρίας, παρόχου υπηρεσιών πληροφορικής εντός του θεσμικού οργάνου – Άρνηση παροχής προσβάσεως στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής – Αρμοδιότητα του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη)**

(2020/C 54/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: XG (εκπρόσωποι: S. Kaisergruber και A. Burghelle-Vernet, δικηγόροι)
Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Ehrbar και T. Bohr)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 3ης Ιουλίου 2018, με την οποία το εν λόγω θεσμικό όργανο ενέμεινε στην άρνηση παροχής στον προσφεύγοντα προσβάσεως στις εγκαταστάσεις του.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 3ης Ιουλίου 2018, με την οποία το εν λόγω θεσμικό όργανο ενέμεινε στην άρνηση παροχής στον XG προσβάσεως στις εγκαταστάσεις του.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 373 της 15.10.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Νοεμβρίου 2019 – AMVAC Netherlands κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-317/19 R)****(Ασφαλιστικά μέτρα – Φυτοπροστατευτικά προϊόντα – Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 – Δραστική ουσία ethoprophos – Προϋποθέσεις για την έγκριση της διαθέσεως στην αγορά της ουσίας – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος)**

(2020/C 54/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: AMVAC Netherlands BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: C. Mereu, M. Grunchard και S. Englebert, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: (εκπρόσωποι: F. Castilla Contreras και I. Naglis)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται η αναστολή εκτελέσεως του κανονισμού (ΕΕ) 2019/344 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 2019, για τη μη ανανέωση της έγκρισής της δραστικής ουσίας ethoprophos, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και για την τροποποίηση του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011 της Επιτροπής (ΕΕ 2019, L 62, σ. 7).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 21ης Οκτωβρίου 2019 – Wagenknecht κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου**(Υπόθεση T-715/19)****(2020/C 54/57)**

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Lukáš Wagenknecht (Pardubice, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: A. Dolejská, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο παρανόμως παρέλειψε να επιληφθεί της σύγκρουσης συμφερόντων που συνέτρεχε στο πρόσωπο του Andrej Babiš, Πρωθυπουργού της Τσεχίας, σχετικά με τον προϋπολογισμό της ΕΕ.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι ο προσφεύγων, με την από 5 Ιουνίου 2019 επιστολή του, την οποία απέστειλε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 10 Ιουνίου 2019, απηύθυνε αίτημα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να ενεργήσει βάσει του άρθρου 265 ΣΛΕΕ, ζητώντας από αυτό να μην καλέσει τον Andrej Babiš, φερόμενο ως τελούντα σε σύγκρουση συμφερόντων, στη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 2019 όπου θα ελάμβανε χώρα συζήτηση επί του προϋπολογισμού της ΕΕ σύμφωνα με το υπ' αριθ. 4 θέμα της ημερήσιας διάταξης.
 - Ο προσφεύγων επισημαίνει ότι, εντούτοις, στις 20 Ιουνίου 2019, ο Πρωθυπουργός της Τσεχίας, A. Babiš, φερόμενος ως τελών σε σύγκρουση συμφερόντων, ήταν παρών στη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 2019 όπου θα ελάμβανε χώρα συζήτηση επί του προϋπολογισμού της ΕΕ σύμφωνα με το υπ' αριθ. 4 θέμα της ημερήσιας διάταξης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η απάντηση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στην κλήση προς ενέργεια που απηύθυνε ο προσφεύγων ήταν ασαφής, ενείχε αντιφάσεις και δεν αποσαφηνίζει τη θέση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η παράλειψη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου να εξαιρέσει τον A. Babiš από τις διαβουλεύσεις που αφορούσαν τον μελλοντικό προϋπολογισμό της ΕΕ στις συνόδους του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα, καθ' ότι:
 - i. δεν απαιτείται καμία άλλη ενδιάμεση πράξη για την εξαίρεση από τη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου προσώπων που τελούν σε σύγκρουση συμφερόντων και
 - ii. επηρεάζει τη νομική κατάσταση του προσφεύγοντος λόγω των ιδιοτήτων του ως: (α) εκλεγμένου εκπροσώπου της Γερουσίας της Τσεχίας, στον οποίον έχει ανατεθεί, ως μέλος ειδικής επιτροπής της Γερουσίας συσταθείσας προς τον συγκεκριμένο σκοπό, η έρευνα της σύγκρουσης συμφερόντων που φέρεται να συντρέχει στο πρόσωπο του Τσέχου πρωθυπουργού, και (β) μελλοντικού ανταγωνιστή υποψηφίων του κόμματος ΑΝΟ 2011 το οποίο ελέγχεται από τον Τσέχο Πρωθυπουργό.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η προσαφθείσα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο παράλειψη να επιληφθεί της σύγκρουσης συμφερόντων που φέρεται ότι συνέτρεχε στο πρόσωπο του Τσέχου πρωθυπουργού, A. Babiš, αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα λόγω:
- συνταγματικού καθήκοντος ελέγχου της νόμιμης έκδοσης των νομικών πράξεων της ΕΕ, περιλαμβανομένου του προϋπολογισμού της ΕΕ (Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο 2021-2027)·
 - συνταγματικού καθήκοντος το οποίο περιλαμβάνει το δικαίωμα ελέγχου του Πρωθυπουργού της Τσεχίας όταν ενεργεί στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, περιλαμβανομένου του καθήκοντος υπεύθυνης άσκησης του λειτουργήματος του μέλους της ειδικής επιτροπής της Γερουσίας στο οποίο έχει ανατεθεί η έρευνα της σύγκρουσης συμφερόντων που φέρεται να συντρέχει στο πρόσωπο του Τσέχου πρωθυπουργού, A. Babiš·
 - της εκλογής του προσφεύγοντος στην Τσεχική Γερουσία το 2018, ανταγωνιζόμενου υποψηφίους του κόμματος ANO 2011 το οποίο ελέγχεται από τον Τσέχο πρωθυπουργό.
- Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι άρνηση του Γενικού Δικαστηρίου να κρίνει υπέρ του θα συνιστούσε άρνηση απονομής δικαιοσύνης και θα είχε ως αποτέλεσμα την πρακτική αδυναμία των μελών εθνικών κοινοβουλίων να ελέγχουν τα μέλη της κυβέρνησης τους σχετικά με τις ενέργειές τους στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ή στο Συμβούλιο.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται υποχρέωση προς ενέργεια την οποία υπέχει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σε περιπτώσεις σύγκρουσης συμφερόντων βάσει του άρθρου 325, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και του άρθρου 61, παράγραφος 1, του Δημοσιονομικού Κανονισμού⁽¹⁾.
- Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι πληρούνταν όλες οι προϋποθέσεις γένεσης της υποχρέωσης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου να ενεργήσει, ήτοι να αποτρέψει ή να εξαλείψει τη σύγκρουση συμφερόντων που φέρεται ότι συνέτρεχε στο πρόσωπο του Τσέχου πρωθυπουργού, A. Babiš.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης προς ενέργεια που υπέχει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο βάσει του άρθρου 325, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και του ως άνω άρθρου 61, παράγραφος 1, του Δημοσιονομικού Κανονισμού.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ 2018, L 193, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 20ής Νοεμβρίου 2019 – HC κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-804/19)

(2020/C 54/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: HC (εκπρόσωποι: G. Pandey και V. Villante, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απορριπτική απόφαση που εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO) στις 20 Αυγούστου 2019 επί της διοικητικής ενστάσεως την οποία υπέβαλε ο προσφεύγων-έναντος δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΚΥΚ), στις 17 Απριλίου 2019, περιλαμβανομένης της απόρριψης του αιτήματός του για αποζημίωση ύψους 50 000 ευρώ·

- να ακυρώσει την απόφαση της Εξεταστικής Επιτροπής της EPSO, της 21ης Μαρτίου 2019, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του προσφεύγοντος-ενάγοντος για επανεξέταση της αποφάσεως της Εξεταστικής Επιτροπής περί αποκλεισμού του από το επόμενο στάδιο του διαγωνισμού·
- να ακυρώσει την απόφαση που κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα στον διαδικτυακό λογαριασμό του EPSO στις 28 Ιανουαρίου 2019, σύμφωνα με την οποία αυτός δεν περιλαμβανόταν στο σχέδιο πίνακα επιτυχόντων υποψηφίων στον διαγωνισμό EPSO/AD/363/18·
- να ακυρώσει την προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/363/18 η οποία δημοσιεύθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2018 ⁽¹⁾ και, στο σύνολό του, το επακόλουθο σχέδιο πίνακα υποψηφίων που επιλέχθηκαν να συμμετάσχουν στον προαναφερθέντα διαγωνισμό και/ή να αναγνωρίσει ότι η προκήρυξη αυτή είναι παράνομη και ανεφάρμοστη ως προς τον προσφεύγοντα- ενάγοντα, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει στον προσφεύγοντα- ενάγοντα αποζημίωση ύψους 50 000 ευρώ για τη ζημία που υπέστη από την προσβαλλόμενη απόφαση·
- προκαταρκτικώς, εφόσον απαιτείται, να κηρύξει το άρθρο 90 του ΚΥΚ ανίσχυρο και ανεφάρμοστο στην υπό κρίση υπόθεση δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τέσσερις λόγους:

1. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως σχετικά με την επαγγελματική εμπειρία του προσφεύγοντος-ενάγοντος και, στο πλαίσιο αυτό, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως της αποφάσεως, καθώς και παράβαση του άρθρου 25 του ΚΥΚ και του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προβολή του δικαιώματος ακροάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος, καθώς και παράβαση τόσο της υποχρέωσης αιτιολογήσεως όσο και του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.
3. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 1, του άρθρου 2, του άρθρου 3 και του άρθρου 4 του κανονισμού αριθ. 1 του 1958 ⁽²⁾ και, στο πλαίσιο αυτό, παράβαση του άρθρου 1δ και του άρθρου 28 του ΚΥΚ, καθώς και παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του Παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παρανομία σε σχέση με τον αξιολογητή ταλέντου, λαμβανομένων υπόψη του άρθρου 1δ, του άρθρου 4, του άρθρου 7 και του άρθρου 29 του ΚΥΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ 2018, C 368Α, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός αριθ. 1 του Συμβουλίου, της 15ης Απριλίου 1958, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L ειδ. έκδ. 01/001, σ. 14).

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2019 – JMS Sports κατά EUIPO – Inter-Vion (Σπρωειδή λαστιχάκια μαλλιών)

(Υπόθεση T-823/19)

(2020/C 54/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: JMS Sports sp. z o.o. (Λότζ, Πολωνία) (εκπρόσωποι: D. Piróg και J. Słupski, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Inter-Vion S.A. (Βαρσοβία, Πολωνία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Κοινοτικό σχέδιο (σπιροειδή λαστιχάκια μαλλιών) – Υπ' αριθ. 1 723 677-0001 κοινοτικό σχέδιο

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση R 1573/2018-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO·
- να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδά της, σε περίπτωση παρεμβάσεώς της.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 6/2002 του Συμβουλίου·
- Παραβίαση της αρχής της κατανομής του βάρους αποδείξεως·
- Παραβίαση της αρχής της ισότητας των όπλων.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2019 – Palírna U Zeleného stromu κατά EUIPO – Bacardi (BLEND 42 VODKA)

(Υπόθεση T-829/19)

(2020/C 54/60)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Palírna U Zeleného stromu a.s. (Ústí nad Labem, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: T. Chleboun, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Bacardi & Co. Ltd (Meyrin, Ελβετία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BLEND 42 VODKA – Υπ' αριθ. 12 945 879 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση R 2531/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να συνεκδικάσει τις προσφυγές κατά της αποφάσεως του καθού της 5ης Σεπτεμβρίου 2019 στις υποθέσεις R 2531/2018-2, R 2532/2018-2 και R 2533/2018-2·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2019 – Palírna U Zeleného stromu κατά EUIPO – Bacardi (BLEND 42 VODKA)

(Υπόθεση T-830/19)

(2020/C 54/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Palírna U Zeleného stromu a.s. (Ústí nad Labem, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: T. Chleboun, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Bacardi & Co. Ltd (Meyrin, Ελβετία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BLEND 42 VODKA σε ανοικτό και σκούρο μπλε χρώμα – Υπ' αριθ. 12 946 034 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση R 2532/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να συνεκδικάσει τις προσφυγές κατά της αποφάσεως του καθού της 5ης Σεπτεμβρίου 2019 στις υποθέσεις R 2531/2018-2, R 2532/2018-2 και R 2533/2018-2·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2019 – Palírna U Zeleného stromu κατά EUIPO – Bacardi (BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA)**(Υπόθεση T-831/19)**

(2020/C 54/62)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Palírna U Zeleného stromu a.s. (Ústí nad Labem, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: T. Chleboun, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Bacardi & Co. Ltd (Meyrin, Ελβετία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BLEND 42 FIRST CZECH BLENDED VODKA σε λευκό, κόκκινο, γκρι, ανοικτό μπλε, σκούρο μπλε και πορτοκαλί χρώμα – Υπ' αριθ. 12 946 182 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση R 2533/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να συνεκδικάσει τις προσφυγές κατά της αποφάσεως του καθού της 5ης Σεπτεμβρίου 2019 στις υποθέσεις R 2531/2018-2, R 2532/2018-2 και R 2533/2018-2·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

Προσφυγή-αγωγή της 16ης Δεκεμβρίου 2019 – Leonardo κατά Frontex

(Υπόθεση T-849/19)

(2020/C 54/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Leonardo SpA (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Esposito, F. Caccioppoli και G. Calamo, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (Frontex)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει, επί της ουσίας, τις κατωτέρω παρατιθέμενες πράξεις, να υποχρεώσει τον καθού-εναγόμενο (στο εξής: καθού) στην αποκατάσταση του συνόλου της ζημίας που υπέστη και θα υποστεί, άμεση και έμμεση, εξ οποιασδήποτε αιτίας, που προκλήθηκε λόγω του παράνομου χαρακτήρα του επίμαχου διαγωνισμού. Περαιτέρω, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει, ως αποδεικτικό μέσο, τη διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης υπό τους όρους του άρθρου 91, στοιχείο ε', και του άρθρου 96 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν: α) οι όροι του προσβαλλόμενου διαγωνισμού είναι εύλογοι, αναγκαίοι και συμμορφώνονται με την τομεακή νομοθεσία, β) οι προσβαλλόμενες ρήτρες εμποδίζουν την Leonardo να υποβάλει προσφορά, γ) υφίστανται λόγοι σκοπιμότητας όσον αφορά τις δαπάνες και το κατά πόσον είναι τεχνικώς εφικτή η υποδιαίρεση του διαγωνισμού σε δύο ή περισσότερες παρτίδες. Περαιτέρω, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να καταδικάσει τον καθού στη δικηγορική αμοιβή και στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) στρέφεται κατά του διαγωνισμού με αριθμό αναφοράς FRONTEX/OP/888/2019/JL/CG για την υπηρεσία των τηλεκατευθυνόμενων αεροπορικών συστημάτων (RPAS) για μεσαίου ύψους και μεγάλης εμβέλειας εναέρια επιτήρηση θαλάσσιων περιοχών, η οποία δημοσιεύθηκε στις 18 Οκτωβρίου 2019 στο Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης TED (Tenders Electronic Daily) με αριθμό αναφοράς 2019/S 202-490010, καθώς και των συνημμένων σε αυτό εγγράφων, και συγκεκριμένα των εξής εγγράφων:

— Invitation to Tender, διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61915>

— Financial Proposal, διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61916>

— Declaration, διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61917>

— Annex I – Tender Specifications, διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61918>

— Tender Submission Form, διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61919>

- Draft Contract, διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61921>
- Agreement of non-disclosure, διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61922>
- Appendix 1, διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61924>
- Appendix 2, διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61925>
- Appendix 3, διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-document.html?docId=61926>
- το Διορθωτικό -Γνωστοποίηση για αλλαγές ή πρόσθετες πληροφορίες, που δημοσιεύθηκε στο Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης TED (Tenders Electronic Daily) με αριθμό αναφοράς 2019/S 216-528930, καθώς και το
- Διορθωτικό - Γνωστοποίηση για αλλαγές ή πρόσθετες πληροφορίες, που δημοσιεύθηκε στο συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης TED (Tenders Electronic Daily) με αριθμό αναφοράς 2019/S 226-553006,
- οι διευκρινίσεις που παρασχέθηκαν από τον FRONTEX υπό τους όρους της αρχής του *lex specialis* (που δημοσιεύθηκαν στον δικτυακό τόπο <https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-questions.html?cftId=5444>)
- τα πρακτικά της ενημερωτικής συνάντησης που πραγματοποιήθηκε στην έδρα του FRONTEX στις 28 Οκτωβρίου 2019, καθώς και κάθε προπαρασκευαστική, συναφής ή συνακόλουθη πράξη των προαναφερθιστών πράξεων.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων κατά το μέτρο που αυτές παραβιάζουν τις αρχές της διαφάνειας, της αναλογικότητας, της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων, λόγω του υπερβολικά γενικού και παράλογου περιεχομένου τους, κατά το μέτρο που, σε ορισμένες περιπτώσεις, τάσσουν σε βάρος των διαγωνιζόμενων, και στον βαθμό που θίγουν την προσφεύγουσα, ορισμένες τεχνικές απαιτήσεις που κρίνονται ολωσδιόλου άσκοπες, δυσανάλογες, υπερβολικές και μη λειτουργικές, για τους σκοπούς παροχής της υπηρεσίας, σε σημείο να καθιστούν αδύνατη τη συμμετοχή της προσφεύγουσας και σε σημείο να θίγεται ο ανταγωνιστικός χαρακτήρας της προσφοράς της λόγω των υπερόγκων οικονομικών βαρών που της επιβάλλονται. Ως εκ τούτου, οι ως άνω πράξεις δεν τηρούν τις αιτιολογικές σκέψεις 96 και 108 και παραβαίνουν τα άρθρα 160, 161 και 166 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 ⁽¹⁾, τα σημεία 17.1, 17.3 και 17.8 του παραρτήματος Ι του εν λόγω κανονισμού, καθώς και τις οδηγίες 2014/23/ΕΕ ⁽²⁾ και 2014/24/ΕΕ ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Επίσης, προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας, υπό τη μορφή της παραβίασής της αρχής της αναλογικότητας, καθώς και έλλειψη λογικής, πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά και παραμόρφωση πραγματικών στοιχείων, άνιση μεταχείριση, έλλειψη ευθυκρισίας και κατάχρηση εξουσίας.
2. Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων επίσης λόγω της παραλείψεως υποδιαίρεσής του επίμαχου διαγωνισμού σε παρτίδες. Συγκεκριμένα, προβάλλει παράβαση του άρθρου 160, παράγραφοι 1, 2 και 3 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046, καθώς και παράβαση του σημείου 33.1 του παραρτήματος Ι του εν λόγω κανονισμού και παράλειψη εφαρμογής του σημείου 18.2, τρίτο εδάφιο, του παραρτήματος Ι του εν λόγω κανονισμού.
3. Η προσφεύγουσα προσάπτει ομοίως παράβαση του άρθρου 176, άλλως του άρθρου 179, του ως άνω κανονισμού, λόγω της διατάξεως που περιέχεται στα έγγραφα προκηρύξεως του διαγωνισμού με τα οποία επιτρέπεται η συμμετοχή σε οικονομικούς φορείς τρίτων χωρών.
4. Τέλος, βάσει του παράνομου χαρακτήρα των προσβαλλόμενων πράξεων, η προσφεύγουσα ζητεί την αποκατάσταση του συνόλου της ζημίας που υπέστη και υφίσταται, άμεσης ή έμμεσης, η οποία προκλήθηκε, εξ οποιασδήποτε αιτίας, από τον παράνομο χαρακτήρα του επίμαχου διαγωνισμού.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ 2018, L 193, σ. 1)

⁽²⁾ Οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης (ΕΕ 2018, L 94, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65) [διορθωτικό ΕΕ 2016, L 135, σ. 120].

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2019 – Tehrani κατά EUIPO – Blue Genes (Earnest Sewn)**(Υπόθεση T-853/19)**

(2020/C 54/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγων:* Reza Hossein Khan Tehrani (Nordhorn, Γερμανία) (εκπρόσωπος: D. Wiedemann, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Blue Genes, Inc. (Gardena, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Δικαιούχος του επίδικου σήματος:* Ο προσφεύγων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου*Επίδικο σήμα:* Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Earnest Sewn – Υπ' αριθ. 12 302 071 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση R 531/2018-5**Αιτήματα**

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως της 30ής Ιανουαρίου 2019 στην υπόθεση Νο 12618 C όσον αφορά την αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας του υπ' αριθ. 12 302 071 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Earnest Sewn»·
- να διατηρηθεί η καταχώριση του υπ' αριθ. 12 302 071 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Earnest Sewn»·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - Παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2019 – Franz Schröder κατά EUIPO – RDS Design (MONTANA)**(Υπόθεση T-854/19)**

(2020/C 54/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Franz Schröder GmbH & Co. KG (Delbrück-Nordhagen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Pechan και N. Fangmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: RDS Design ApS (Allerød, Δανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MONTANA – Υπ' αριθ. 10 708 881 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση R 2393/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να δεχθεί την αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας και να κρίνει το υπ' αριθ. 10 708 881 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης άκυρο για τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες·
- να καταδικάσει το EUIPO, και, εάν κριθεί σκόπιμο, την αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 95, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2019 – Franz Schröder κατά EUIPO – RDS Design (MONTANA)**(Υπόθεση T-855/19)**

(2020/C 54/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Franz Schröder GmbH & Co. KG (Delbrück-Nordhagen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Pechan και N. Fangmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: RDS Design ApS (Allerød, Δανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση του λεκτικού σήματος MONTANA με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Υπ' αριθ. 1 211 278 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση R 1006/2019-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να δεχθεί την αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας και να κρίνει την υπ' αριθ. 1 211 278 διεθνή καταχώριση σήματος άκυρη για την Ευρωπαϊκή Ένωση όσον αφορά τα επίμαχα προϊόντα·
- να καταδικάσει το EUIPO, και, εάν κριθεί σκόπιμο, την αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 95, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2019 – Franz Schröder κατά EUIPO – RDS Design (MONTANA)**(Υπόθεση T-856/19)**

(2020/C 54/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Franz Schröder GmbH & Co. KG (Delbrück-Nordhagen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Pechan και N. Fangmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: RDS Design ApS (Allerød, Δανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση του λεκτικού σήματος MONTANA με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Υπ' αριθ. 869 610 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση R 2394/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να δεχθεί την αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας και να κρίνει την υπ' αριθ. 869 610 διεθνή καταχώριση σήματος άκυρη για την Ευρωπαϊκή Ένωση όσον αφορά τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες·
- να καταδικάσει το EUIPO, και, εάν κριθεί σκόπιμο, την αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 95, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2019 – Alkemie Group κατά EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE)**(Υπόθεση T-859/19)**

(2020/C 54/68)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alkemie Group sp. z o.o. (Gdynia, Πολωνία) (εκπρόσωπος: A. Korbela, νομικός σύμβουλος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Mann & Schröder GmbH (Siegbach, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ALKEMIE – Υπ' αριθ. 16 417 644 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση R 2230/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την Mann & Schröder GmbH στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2019 – Alkemie Group κατά EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE)**(Υπόθεση T-860/19)**

(2020/C 54/69)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alkemie Group sp. z o.o. (Gdynia, Πολωνία) (εκπρόσωπος: A. Korbela, νομικός σύμβουλος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Mann & Schröder GmbH (Siegbach, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ALKEMIE – Υπ' αριθ. 16 417 669 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Σεπτεμβρίου 2019 στην υπόθεση R 2231/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση
- να καταδικάσει το EUIPO και την Mann & Schröder GmbH στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL